

ΣΑΒΒΑΤΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ.

ΤΕΥΧΟΣ Α'. Ἀριθ. 32.

Σάββατον 15/27 Ἰουλίου 1878.

Τιμὴ 3 χαρτόγροσα.

Κωνσταντινούπολις, 14/26 Ἰουλίου.

Η ΣΥΝΘΗΚΗ ΤΟΥ ΒΕΡΟΛΙΝΟΥ.

ΕΝ ΟΝΟΜΑΤΙ

ΤΟΥ ΠΑΝΤΟΔΥΝΑΜΟΥ ΘΕΟΥ.

Ἡ Α. Μ. ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Γερμανίας καὶ βασιλεὺς τῆς Πρωσίας· ἡ Α. Μ. ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Αὐστρίας, βασιλεὺς τῆς Βοημίας, καὶ ἀποστολικὸς βασιλεὺς τῆς Οὐγγαρίας· ὁ πρόεδρος τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας· ἡ Α. Μ. ἡ βασίλισσα τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου τῆς Μ. Βρετανίας καὶ Ἰρλανδίας, αὐτοκράτειρα τῆς Ἰνδικῆς· ἡ Α. Μ. ὁ βασιλεὺς τῆς Ἰταλίας· ἡ Α. Μ. ὁ αὐτοκράτωρ πασῶν τῶν Ῥωσσιῶν καὶ ἡ Α. Μ. ὁ αὐτοκράτωρ τῶν Ὀθωμανῶν, ἐπιθυμοῦντες νὰ διακανονίσωσιν ἐν πνεύματι τάξεως εὐρωπαϊκῆς, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῆς συνθήκης τῶν Παρισίων τῆς 30 μαρτίου 1856, τὰ ἐν τῇ Ἀνατολῇ ζητήματα τὰ ἀναφεύμενα ἐκ τῶν γεγονότων τῶν τελευταίων ἐτῶν καὶ τοῦ πολέμου, οὗ τὸ τέλος ἐσημείωσεν ἡ προκαταρκτικὴ συνθήκη τοῦ Ἀγίου Στεφάνου, ἐγνωμάτευσαν ὁμοθυμῶς ὅτι τὸ κράτιστον μέσον πρὸς διευκόλυνσιν τῆς συναγνοήσεως αὐτῶν ἦν ἡ σύνοδος συνεδρίου.

Ἐπὶ τούτῳ, αἱ μνημονευθεῖσαι Μεγαλειότητες καὶ ὁ πρόεδρος τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας διώρισαν ὡς πληρεξούσιους αὐτῶν τοὺς ἐπομένους.

Ἡ Α. Μ. ὁ ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ, ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΠΡΩΣΙΑΣ:

τὸ κύριον Ὀθωνα πρίγκηπα Βίσμαρκ, πρόεδρον τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου τῆς Πρωσίας, ἀρχιγραμματεία τῆς αὐτοκρατορίας,

τὸν κ. Βερνάρδον Ἑρνέστον Βύλφφ, ὑπουργὸν τοῦ κράτους καὶ ὑφυπουργὸν τῶν ἐξωτερικῶν, καὶ

τὸν κ. Κλώδβιγκ Κάρολον Βίκτορα, πρίγκηπα τοῦ Χοενλόε Σίλλιγκ-Φύρστ, πρίγκηπα τοῦ Ῥατιβὼρ καὶ Κορβέι, ἑκτακτον πρεσβευτὴν καὶ πληρεξούσιον παρὰ τῇ Γαλλικῇ Δημοκρατίᾳ, ἀρχιθαλαμηπόλον τοῦ στέμματος τῆς Βαυαρίας.

Ἡ Α. Μ. ὁ ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ ΤΗΣ ΑΥΣΤΡΙΑΣ, ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΒΟΗΜΙΑΣ ΚΑΙ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΟΥΓΓΑΡΙΑΣ:

τὸν κ. Ἰούλιον κόμητα Ἀνδρέσσον Κσίχ Σζιέντ Κιρκλή καὶ Κράτσνα-Χόρκα, μεγιστᾶνα τῆς Ἰσπανίας ἀ τάξεως, μυστικοσύμβουλον ἐν ἐνεργείᾳ, ὑπουργὸν τοῦ αὐτοκρατορικοῦ οἴκου καὶ τῶν ἐξωτερικῶν, ἀντιστράτηγον τῶν στρατῶν αὐτοῦ,

τὸν κ. Λουδοβίκον κόμητα Καρολόε Νάγκυ, Καρολό, θαλαμηπόλον καὶ μυστικοσύμβουλον ἐν ἐνεργείᾳ, ἑκτακτον πρεσβευτὴν καὶ πληρεξούσιον παρὰ τῇ Α. Α. Μ. τῷ αὐτοκράτῳ τῆς Γερμανίας, βασιλεὶ τῆς Πρωσίας, καὶ

τὸν κ. Ἑρρίκον βαρῶνα Χένμερλε, μυστικοσύμβουλον ἐν ἐνεργείᾳ, ἑκτακτον πρεσβευτὴν καὶ πληρεξούσιον παρὰ τῇ Α. Μ. τῷ βασιλεὶ τῆς Ἰταλίας.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ:

τὸν κ. Ουίλιαμ Ἑρρίκον Βάδδινγκτωρ, γερουσιαστήν, μέλος τοῦ Πανακαδημίου καὶ ὑπουργὸν τῶν ἐξωτερικῶν,

τὸν κ. Κάρολον Ραϋμόνδον Κροά δὲ Σεβριέρ, κόμητα Σαιν-Βαλλιέ, γερουσιαστήν, ἑκτακτον πρεσβευτὴν καὶ πληρεξούσιον τῆς Γαλλίας παρὰ τῇ Α. Α. Μ. τῷ αὐτοκράτορι τῆς Γερμανίας, βασιλεὶ τῆς Πρωσίας, καὶ τὸν κ. Φέλιξ Ἰππόλυτον Δεπρὲζ, σύμβουλον τοῦ κράτους, πρεσβευτὴν πληρεξούσιον ἀβαθμοῦ, διευθυντὴν τῶν πολιτικῶν ὑποθέσεων ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν ἐξωτερικῶν.

Η Α. Μ. Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΤΟΥ ΠΗΩΜΕΝΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ Μ. ΒΡΕΤΑΝΙΑΣ ΚΑΙ ΙΡΛΑΝΔΙΑΣ, ΑΥΤΟΚΡΑΤΕΙΡΑ ΤΗΣ ΙΝΔΙΚΗΣ:

τὸν ἐντιμότατον Βενιαμὶν Δισραέλην, κόμητα Βήκονσφιλδ, ὑποκόμητα Οὐγγενδεν, ὁμότιμον τοῦ Κοινοβουλίου, μέλος τοῦ ἐντιμοτάτου ἰδιαιτέρου συμβουλίου τῆς Α. Μ., πρῶτον λόρδον τοῦ θησαυροφυλακείου τῆς Α. Μ. καὶ πρωθυπουργὸν τῆς Ἀγγλίας, τὸν ἐντιμότατον Ροβέρτον Ἀρθούδον Ταλβώτ Γασκούν Σεσίλ, μαρκήσιον Σαλισβουρή, κόμητα Σαλισβουρή, ὑποκόμητα Κράνθορν, βαρῶνον Σεσίλ, ὁμότιμον τοῦ Κοινοβουλίου, μέλος τοῦ ἐντιμοτάτου ἰδιαιτέρου συμβουλίου τῆς βασιλίσσης καὶ ὑπουργὸν τῶν ἐξωτερικῶν, καὶ τὸν ἐντιμότατον λόρδον Ὁδο Οὐίλλιαμ Λεοπόλδον Ροθσελ, μέλος τοῦ ἰδιαιτέρου συμβουλίου τῆς βασιλίσσης, ἑκτακτον πρεσβευτὴν καὶ πληρεξούσιον παρὰ τῇ Α. Α. Μ. τῷ αὐτοκράτορι τῆς Γερμανίας, βασιλεὶ τῆς Πρωσίας.

Η Α. Μ. Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΑΣ:

τὸν κ. Λουδοβικόν κόμητα Κόρτην, γερουσιαστήν καὶ ὑπουργὸν τῶν ἐξωτερικῶν, καὶ τὸν κ. Ἐδουάρδον κόμητα Λωραί, ἑκτακτον πρεσβευτὴν καὶ πληρεξούσιον παρὰ τῇ Α. Α. Μ. τῷ αὐτοκράτορι τῆς Γερμανίας, βασιλεὶ τῆς Πρωσίας.

Η Α. Μ. Ο ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ ΠΑΣΩΝ ΤΩΝ ΡΩΣΙΩΝ:

τὸν κ. Ἀλέξανδρον πρίγκηπα Γορτσάκωφ, ἀρχιγραμματέα τῆς αὐτοκρατορίας,

τὸν κ. Πέτρον, κόμητα Σουβαλόφ, στρατηγὸν τοῦ ἵππικοῦ, γενικὸν ὑπασπιστήν, μέλος τοῦ συμβουλίου τῆς αὐτοκρατορίας καὶ ἑκτακτον πρεσβευτὴν καὶ πληρεξούσιον παρὰ τῇ Α. Βρετανικῇ Μεγαλειότητι, καὶ τὸν κ. Παῦλον Οὐβρίλ, μυστικοσύμβουλον ἐν ἐνεργείᾳ, ἑκτακτον πρεσβευτὴν καὶ πληρεξούσιον παρὰ τῇ Α. Μ. τῷ αὐτοκράτορι τῆς Γερμανίας, βασιλεὶ τῆς Πρωσίας καὶ

Η Α. Α. Μ. Ο ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ ΤΩΝ ΟΘΩΜΑΝΩΝ:

τὸν Ἀλέξανδρον Καραθεοδωρῇ πασᾶν, ὑπουργὸν τῶν δημοσίων ἔργων, τὸν Μεχμέτ Ἀλή πασᾶν, μυσίτην τῶν στρατευμάτων, καὶ τὸν Σααδουλλάχ βέην, ἑκτακτον πρεσβευτὴν καὶ πληρεξούσιον παρὰ τῇ Α. Α. Μ. τῷ αὐτοκράτορι τῆς Γερμανίας, βασιλεὶ τῆς Πρωσίας.

Οἱτινες ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Αὐστροουγγαρίας καὶ τῇ προσκλήσει τῆς Γερμανίας συνελθόντες ἐν Βερολίνῳ καὶ ἀνταλλάξαντες τὰ πληρεξούσια αὐτῶν, ἀπερὲς εὐρέθησαν ἐν καλῇ τάξει, ὥρισαν καὶ ἀπεδέξαντο ὁμοφώνως τὰ ἐπόμενα.

Ἄρθρον 1. Ἡ Βουλγαρία καταρτίζεται εἰς αὐτόνομον καὶ ὑποτελὴ ἡγεμονίαν, ὑπὸ τὴν ἐπικυριαρχίαν τῆς Α. Μ. τοῦ Σουλτάνου· ἔξει δὲ χριστιανικὴν κυβέρνησιν καὶ ἰθαγενῆ ἐθνοφυλακίην.

Ἄρθρ. 2. Ἡ ἡγεμονία τῆς Βουλγαρίας ἀπαρτισθήσεται ἐκ τῶν ἐπομένων χωρῶν. Τὰ πρὸς βορρᾶν ὅρια αὐτῆς ἀρχόμενα ἀπὸ τῶν παλαιῶν ὁρίων τῆς Σερβίας καὶ διήκοντα διὰ τῆς δεξιᾶς ὁχθῆς τοῦ Δουνάβεως ἀπολήγουσι πρὸς ἀνατολὰς τῆς Σιλιστρίας εἰς σημεῖον ὁρισθόμενον ὑπὸ διεθνoῦς εὐρωπαϊκῆς ἐπιτροπῆς. Ἐκεῖθεν προελεύουσι πρὸς τὸν Εὐξείνιον πρὸς νότον τῆς Μαγκάλιας, προσαρτωμένης εἰς τὰς χώρας τῆς Ρουμανίας. Ὁ Εὐξείνιος πόντος ἀποτελεῖ τὸ ἀνατολικὸν ὄριον τῆς Βουλγαρίας. Πρὸς νότον τὸ ὄριον παρακολουθοῦν ἀπὸ τῶν ἐκβολῶν τὴν κοίτην τοῦ ῥύακος παρ' ᾧ τὰ χωρία Χοτζάκιοϊ, Σελάκιοϊ, Ἀϊβατζίκ, Κουλύβα καὶ Σουτζιλίκ, διήκον δὲ πλαγίως τῆς κοιλάδος τοῦ ποταμοῦ Δελή καμτσίκ, διέρχεται πρὸς νότον τοῦ Βελιβὲ καὶ τοῦ Κέμ χαλίκ καὶ πρὸς βορρᾶν τοῦ Χατζή μαχαλέ, εἰς ἀπόστασιν δύο καὶ ἡμίσεος

χιλιαμέτρων ἀπὸ τοῦ Δελῆ καμτσίκ ἄνω τοῦ Τσέγ-
καϊ ἀπολήγει εἰς τὴν ἀκρόρειαν ἐν σημείῳ κειμέ-
νω μεταξὺ Τεκενλίκ καὶ Ἀετοῦ Βρέτζας, παρακο-
λουθεῖ τὴν ἀκρόρειαν διὰ τῶν Βαλκανίων Καρναδάτ,
Πρισεδίτσας, Καζάν πρὸς βορρᾶν τοῦ Κοτέλ μέχρι
τοῦ Δεμίρ καποῦ, καὶ προεκτείνεται διὰ τῆς πρω-
τίστης σειρᾶς τοῦ μεγάλου Αἴμου, οὗ παρακολου-
θεῖ πᾶσαν τὴν ἔκτασιν, μέχρι τῆς κορυφῆς Κοζί-
κα. Ἐκεῖθεν τὸ ὄριον ἀποχωρίζομενον τῆς ἀκρω-
ρείας τοῦ Αἴμου κατέρχεται πρὸς νότον μεταξὺ
τῶν χωρίων Πιρτὸπ καὶ Δουζαντζί, ὧν τὸ μὲν
ἀφίεται εἰς τὴν Βουλγαρίαν, τὸ δὲ εἰς τὴν ἀνατολι-
κὴν Ῥωμυλίαν μέχρι τοῦ ρύακος Τουζλοῦ δεξι-
παρακολουθεῖ τὸν ρύακα τοῦτον μέχρι τῆς συμβο-
λῆς αὐτοῦ μετὰ τοῦ Τοπολνίτσα, ἐκεῖθεν δὲ τὸν
τελευταῖον τοῦτον ποταμὸν μέχρι τῆς συμβολῆς
αὐτοῦ μετὰ τοῦ Σμόδσκιο δεξιὰ παρὰ τὸ χωρίον
Πετρίτσεβον, καὶ ἀφίησιν εἰς τὴν ἀνατολικὴν Ῥω-
μυλίαν ζώνην ἔχουσαν ἑκτὶνα δύο χιλιαμέτρων ἄνω
τῆς συμβολῆς ταύτης· ἀνέρχεται μεταξὺ τῶν
ρυάκων Σμόδσκιο δεξιὰ καὶ Καμενίτσα, παρακολου-
θοῦν τὴν γραμμὴν τῆς διανομῆς τῶν ὑδάτων καὶ
κάμπτον νοτιοδυτικῶς ἐν τῷ ὑψώματι Βοϊνιάκ φθά-
νει εἰς τὸ σημεῖον 875 τοῦ χάρτου τοῦ αὐστριακοῦ
ἐπιτελείου. Ἡ μεθόριος γραμμὴ τέμνει ὀρθογωνίως
τὴν ἄνω κοιλάδα τοῦ ποταμοῦ Ἰχτιμὰν δεξιὰ, διέρ-
χεται μεταξὺ Βογδίνας καὶ Καράουλα, ἀνευρίσκει
τὴν γραμμὴν τῆς διανομῆς τῶν ὑδάτων τὴν ἀπο-
χωρίζουσαν τὰς κοιλάδας τοῦ Ἰσκρα καὶ τοῦ Μα-
ρίτσα, μεταξὺ Καμαρλί καὶ Χατζιλάρ, παρακο-
λουθεῖ τὴν γραμμὴν ταύτην διὰ τῶν κορυφῶν τῆς
Βελίνας Μογίλας μέχρι τῆς παρόδου τῆς κειμένης
ὑπ' ἀριθμὸν 531 καὶ τῆς Ἀσμαηλίκας καὶ Σουμνα-
τίκας, καὶ συνενοῦται μετὰ τῆς διοικητικῆς γραμ-
μῆς τοῦ σανδζακίου Σοφίας μεταξὺ τοῦ Σιθρὶ τὰς
καὶ τοῦ Καδὶρ τεπέ. Τὸ ὄριον ἐκ τοῦ Καδὶρ τεπέ
προήκει πρὸς τὰ νοτιοδυτικὰ, διέρχεται διὰ τῆς
διανομῆς τῶν ὑδάτων τοῦ Μέτσα Καρασοῦ (Νέ-
στου) καὶ τοῦ Στρούμα (Στρυμῶνος), φθάνει διὰ τοῦ
Δεμίρ καποῦ εἰς Κὸπ τεπέ, Καδιμεσάρ Βαλκάν,
Χατζὶ Γεδίκ καὶ Καπατνίκ Βαλκάν καὶ συνενοῦ-
ται μετὰ τῶν ὁρίων τοῦ ἄλλοτε σανδζακίου τῆς
Σοφίας. Ἐκ τοῦ Καπατνίκ Βαλκάν τὸ ὄριον προ-
ήκει διὰ τῆς πεδιάδος τῆς μεταξὺ Ῥίλσκα Ῥέκα καὶ
Βιστρίκα ποταμοῦ καὶ κάμπτον τὰς κορυφὰς τοῦ
Ῥοδινίτσα Πλανίνα κατέρχεται εἰς τὴν πεδιάδα
τοῦ Στρούμα, ἐνθα ὁ ποταμὸς οὗτος συμβάλλει
μετὰ τοῦ Ἰσκρα, ἀφιεμένου εἰς τὸ ὀθωμανικὸν κρά-
τος τοῦ χωρίου Βαρακλί. Ἐκεῖθεν πρὸς νότον τοῦ
χωρίου Γελεσνίκας ἀνέρχεται πρὸς βορρᾶν διὰ τῆς
ἐπιτομωτέρας γραμμῆς, φθάνει εἰς τὴν ὄρεινὴν σει-
ρὰν Γολέμα Πλανίνα καὶ εἰς τὴν κορυφὴν Γίτκα,

ἐκεῖ δὲ συνενοῦμενον μετὰ τῶν ὁρίων τοῦ ἀρχαίου
σανδζακίου τῆς Σοφίας ἀπολείπει εἰς τὸ ὀθωμανι-
κὸν κράτος τὸ λεκανοπέδιον τοῦ Ζούχα Ῥέκα. Ἐκ
τοῦ ὄρους Ζίτκας προεκτεινόμενον πρὸς δυσμὰς τὸ
ὄριον ἀφικνεῖται εἰς τὸ ὄρος Γιρνεβίρ, κάμπτον τὸ
ὄρος Καρβένα Γιακούβα καὶ τὰ ὄρια τοῦ ἀρχαίου
σανδζακίου τῆς Σοφίας διερχόμενον ἄνω τῆς κοίτης
τοῦ Ἐγρίσου καὶ τοῦ Λεπήκα, ἀνέρχεται τὴν
κορυφὴν τοῦ Βαβίνα Πολάνα. Ἐκ τοῦ ὄρους Γιρ-
νεβίρ τὸ ὄριον προήκει διὰ τῶν ὑψωμάτων εἰς
Γερζέρ καὶ Βιλαγόσο καὶ Μουσεῖτ Πλανίνα, ἀκο-
λουθοῦν δὲ τὴν γραμμὴν τῆς διανομῆς τῶν ὑδάτων
τῶν ποταμῶν Στούμα καὶ Μοραύα φθάνει εἰς Γο-
σίνα Καρνετράβα, Δαρκόσκα καὶ Δρανίκα Πλανί-
να. Ἐκεῖθεν ἄνω τοῦ Λουσάνικ Κλαδανίκ καὶ διὰ
τῆς γραμμῆς τῆς διανομῆς τῶν ὑδάτων τοῦ Ἄνω
Σουκάβα καὶ Μοραύα φθάνει κατ' εὐθείαν εἰς Στόλ.
Ἐκεῖθεν δὲ κατέρχεται καὶ τέμνει τὴν ἀπὸ Σοφίας
εἰς Πιρτὸπ ὁδὸν βορειοδυτικῶς τοῦ χωρίου Σινοσὲ εἰς
ἀπόστασιν χιλιαμέτρου. Ἐκεῖθεν ἐξερχόμενον ὀρ-
θογωνίως ἐκ Βιτλίκ Πλανίνα, προήκει μέχρι τοῦ
ὄρους Ῥαδοσίνα ἐπὶ τῆς σειρᾶς τοῦ μεγάλου Αἴ-
μου, καὶ τὴν κόμην Δικιντζί ἀφίησιν εἰς τὴν Σερ-
βίαν, τὴν δὲ Σινοκὸς εἰς τὴν Βουλγαρίαν. Ἐκ
τοῦ ὑψώματος Ῥαδοσίνα προήκει πρὸς δυσμὰς καὶ
κάμπει τὰ ὑψώματα τοῦ Αἴμου ἐκ τῶν ὁρίων
Τσιπροβέκ καὶ Στάρα Πλανίνα, φθάνει δὲ εἰς τὰ
ἀρχαῖα ἀνατολικά ὄρια τῆς ἡγεμονίας τῆς Σερβίας
παρὰ τὸ Κούλα, Ἰσμίλοβο, Κόκα, ἐκεῖθεν δὲ ἀ-
κολουθοῦν τὰ ῥηθέντα ἀρχαῖα ὄρια τῆς Σερβίας
καταλήγει εἰς τὸν Δούναβιν ἐν Ῥακοβίτσα.

Τὰ ὄρια ταῦτα θέλουσι καθορισθῇ ἐπὶ τόπου ὑ-
πὸ διεθνoῦς ἐπιτροπῆς ἐκ πληρεξουσίων τῶν ὑπο-
γραφασῶν τὴν συνθήκην δυνάμεων. Ἐννοεῖται ὅτι
πρῶτον ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη θέλει λάβει ὑπ' ὄψιν τὰς
διὰ τὸν Σουλτάνον ἀνάγκας πρὸς ἄμυναν καὶ
φρούρησιν τῶν ὁρίων τοῦ Αἴμου τῆς ἀνατολικῆς
Ῥωμυλίας καὶ δεύτερον ὅτι παρὰ τὸ Σαμακόβιον
εἰς ζώνην ἑκτίνος δέκα χιλιαμέτρων δὲν θέλουσιν
ἀνεγερθῇ ὀχυρώματα.

Ἄρθρ. 3. Ὁ ἡγεμὼν τῆς Βουλγαρίας ἐκλεγθή-
σεται ἐλευθέρως ὑπὸ τῶν κατοίκων καὶ κυρωθήσε-
ται ὑπὸ τῆς Ὑψ. Πύλης τῇ συγκαταθέσει τῶν
δυνάμεων. Οὐδὲν μέλος τῶν βασιλευουσῶν δυνα-
στειῶν τῶν μεγάλων εὐρωπαϊκῶν δυνάμεων δύνα-
ται νὰ ἐκλεγῇ ἡγεμὼν τῆς Βουλγαρίας. Ἐν περι-
πτώσει χηρείας τοῦ ἡγεμονικοῦ ἀξιώματος, ἡ τοῦ
νέου ἡγεμόνος ἐκλογὴ γενήσεται ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς
ὄρους καὶ τοὺς αὐτοὺς τύπους.

Ἄρθρ. 4. Συνέλευσις προκρίτων τῆς Βουλγα-
ρίας ἐν Τορνόβω συνερχομένη θὰ συντάξῃ πρὸ τῆς
ἐκλογῆς τοῦ ἡγεμόνος τὸν ὀργανικὸν κανονισμὸν τῆς

ήγεμονίας. "Οπου οί Βούλγαροι εἴσι μεμιγμένοι μετὰ τουρκικῶν, ρουμανικῶν, ἑλληνικῶν ἢ ἄλλων λαῶν, ληφθήσονται ὑπ' ὅφιν τὰ δίκαια καὶ τὰ συμφέροντα τῶν λαῶν τούτων κατὰ τε τὰς ἐκλογὰς καὶ κατὰ τὴν σύνταξιν τοῦ ὀργανικοῦ κανονισμοῦ.

"Αρθρ. 5. Τὴν βᾶσιν τοῦ δημοσίου δικαίου τῆς Βουλγαρίας ἀπαρτίσουσιν αἱ ἐπόμεναι διατάξεις. Ἡ διάκρισις τῶν θρησκευτικῶν πεποιθήσεων καὶ τῶν θρησκευμάτων κατ' οὐδενὸς δύναται νὰ λογιθῇ ὡς αἷτιον ἀποκλεισμοῦ ἢ ἀνικανότητος διὰ τὴν ἀπόλαυσιν τῶν ἀστυκῶν καὶ πολιτικῶν δικαίων, τὴν εἰς τὰς δημοσίας θέσεις, λειτουργίας καὶ τιμὰς ἀποδοχῇ ἢ τὴν ἐνάσκησιν τῶν διαφόρων ἐπαγγελμάτων καὶ ἐπιτηδευμάτων ὅπουδῆποτε καὶ ἂν ᾖ. Ἡ ἐλευθερία καὶ ἡ ἐξωτερικὴ λατρεία πάντων τῶν θρησκευμάτων ἐξασφαλίζονται εἰς πάντας τοὺς ἐκ τῆς Βουλγαρίας ἐξαρτωμένους, καθὼς καὶ εἰς τοὺς ξένους, οὐδὲν δὲ κώλυμα δύναται νὰ ἐπενεχθῇ εἴτε εἰς τὴν ἱεραρχικὴν ὀργάνωσιν τῶν διαφόρων θρησκευμάτων, εἴτε εἰς τὰς σχέσεις πρὸς τοὺς πνευματικούς αὐτῶν ἀρχηγούς.

"Αρθρ. 6. Ἡ προσωρινὴ διοίκησις τῆς Βουλγαρίας θὰ διευθύνηται μέχρι τῆς ἐκπονήσεως τοῦ ὀργανικοῦ κανονισμοῦ ὑπὸ βώσσου αὐτοκρατορικοῦ ἐπιτρόπου. Εἴς ὁθωμανδὸς αὐτοκρατορικὸς ἐπίτροπος, ὡς καὶ οἱ πρόξενοι οἱ ἐπὶ τούτῳ διορισθησόμενοι ὑπὸ τῶν ἄλλων δυνάμεων, τῶν συνυπογραφευῶν τὴν παροῦσαν συνθήκην, θὰ συμπαραστατῶσιν αὐτῷ ὅπως ἐξελέγχωσι τὴν λειτουργίαν τοῦ προσωρινοῦ τούτου συστήματος. Ἐν περιπτώσει διαφωνίας μεταξὺ τῶν πληρεξουσίων προξένων θὰ ἀποφασίζῃ ἡ πλειονοψηφία· ἐν δὲ περιπτώσει διχογνωμίας μεταξὺ τῆς πλειονοψηφίας ταύτης καὶ τοῦ βώσσου αὐτοκρατορικοῦ ἐπιτρόπου ἢ τοῦ ὁθωμανοῦ αὐτοκρατορικοῦ ἐπιτρόπου θ' ἀποφαίνωνται αἱ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀντιπρόσωποι τῶν συνυπογραφευῶν δυνάμεων, συνερχόμενοι εἰς συνδιάσκεψιν.

"Αρθρ. 7. Ἡ προσωρινὴ διοίκησις δὲν δύναται νὰ παραταθῇ πέραν ἐννεαμῆνου προθεσμίας ἀπὸ τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν ἐπικυρώσεων τῆς παρούσης συνθήκης. Ὄταν δὲ συμπληρωθῇ ὁ ὀργανικὸς κανονισμὸς, γενήσεται ἀμέσως ἡ ἐκλογὴ τοῦ ἡγεμόνος τῆς Βουλγαρίας· καὶ ἅμα τούτου ἐγκυρῶσάντος, τεθῇσεται εἰς ἐνέργειαν ὁ νέος ὀργανισμὸς, ἡ δὲ ἡγεμονία θὰ ἔχῃ πλήρη ἀπόλαυσιν τῆς αὐτονομίας αὐτῆς.

"Αρθρ. 8. Αἱ ἐμπορικαὶ καὶ ναυτιλιακαὶ συνθήκαι, ὡς καὶ πᾶσαι αἱ συμβάσεις, αἱ συνομολογηθεῖσαι καὶ ἐν ἰσχύϊ διατελοῦσαι μεταξὺ τῶν ξένων δυνάμεων καὶ τῆς Πύλης, διατηρηθήσονται ἐν τῇ ἡγεμονίᾳ τῆς Βουλγαρίας καὶ οὐδεμίᾳ ἐπενεχθήσεται μεθβολὴ ἀπέναντι οὐδεμιᾶς δυνάμεως, πρὶν ἢ αὕτη δώσῃ τὴν συναίνεσιν αὐτῆς. Οὐδὲν τέλος

διαμετακομίσεως θὰ λαμβάνηται ἐν τῇ Βουλγαρίᾳ ἐπὶ τῶν πραγματειῶν τῶν διερχομένων διὰ τῆς ἡγεμονίας ταύτης. Οἱ ὑπήκοοι καὶ τὸ ἐμπόριον πασῶν τῶν δυνάμεων θέλουσιν ἀπαλαύει πλήρους ἰσότητος. Αἱ ἀτέλειαι καὶ τὰ προνόμια τῶν ξένων ὑπηκόων, ὡς καὶ τὰ δικαιώματα τῆς προξενικῆς δικαιοδοσίας καὶ προστασίας, οἷα καθωρίσθησαν ὑπὸ τῶν συνθηκῶν καὶ τῆς συνηθείας, θὰ μείνωσιν ἐν πλήρει ἰσχύϊ, ἐφ' ὅσον δὲν ᾔθελον τροποποιηθῇ τῇ συναινέσει τῶν ἐνδιαφερομένων μερῶν.

"Αρθρ. 9. Τὸ ποσὸν τοῦ ἐτησίου φόρου, ὅπερ ἡ ἡγεμονία τῆς Βουλγαρίας θ' ἀποτίνῃ εἰς τὴν ἐπικυρίαρχον ἀδελφὴν πληρόνουςα αὐτὸ εἰς Τράπεζαν, ἣν ἡ Πύλη θέλει ὀρίσει ἀκολουθῶς, καθορισθήσεται διὰ συμφωνίας μεταξὺ τῶν συνυπογραφευῶν τὴν παροῦσαν συνθήκην δυνάμεων κατὰ τὸ τέλος τοῦ πρώτου ἔτους τῆς λειτουργίας τοῦ νέου ὀργανισμοῦ. Ὁ φόρος οὗτος θέλει ὀρισθῇ ἐπὶ τῇ βᾶσει τῆς μέσης προσόδου τῆς χώρας τῆς ἡγεμονίας. Ἐπειδὴ ἡ Βουλγαρία μέλλει ν' ἀναδεχθῇ μέρος τοῦ δημοσίου χρέους τῆς αὐτοκρατορίας, ὅταν αἱ δυνάμεις καθορίσωσι τὸν φόρον, θὰ λάβωσιν ὑπ' ὄψιν καὶ τὸ μέρος τοῦ χρέους τούτου, ὅπερ δύναται νὰ ἐπιβαρύνῃ τὴν ἡγεμονίαν ἐπὶ τῇ βᾶσει δικαίως ἀναλογίας.

"Αρθρ. 10. Ἡ Βουλγαρία ἀντικαθίστησι τὴν αὐτοκρατορικὴν ὁθωμανικὴν κυβέρνησιν εἰς τὰ χρέη καὶ τὰς ὑποχρεώσεις αὐτῆς πρὸς τὴν ἐταιρίαν τοῦ ἀπὸ Ρουσσουκίου εἰς Βάρνην σιδηροδρόμου ἀπὸ τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν ἐπικυρώσεων τῆς παρούσης συνθήκης. Ὁ καθορισμὸς τῶν προηγουμένων λαγαρισμῶν ἐπιφυλάσσεται εἰς συνεννόησιν μεταξὺ τῆς Πύλης, τῆς κυβερνήσεως τῆς ἡγεμονίας καὶ τῆς διευθύνσεως τῆς ἐταιρίας ταύτης. Ἡ ἡγεμονία τῆς Βουλγαρίας ἀναλαμβάνει ἐπίσης τὸ ἀνάλογον μέρος εἰς τὰς ὑποχρεώσεις, ἃς ἡ Ὑψ. Πύλη συνῆψε πρὸς τε τὴν Αὐστρουγγαρίαν καὶ πρὸς τὴν ἐταιρίαν τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῶν σιδηροδρόμων τῆς εὐρωπαϊκῆς Τουρκίας διὰ τὴν συμπλήρωσιν, τὴν συνένωσιν καὶ τὴν ἐκμετάλλευσιν τῶν ἐπὶ τῆς χώρας αὐτῆς σιδηροδρομικῶν γραμμῶν. Αἱ ἀναγκαῖαι συμβάσεις πρὸς διακινόνισιν τῶν ζητημάτων τούτων συνομολογηθήσονται μεταξὺ τῆς Αὐστρουγγαρίας, τῆς Πύλης, τῆς Σερβίας καὶ τῆς ἡγεμονίας τῆς Βουλγαρίας, ἅμα τῇ συνομολογήσει τῆς εἰρήνης.

"Αρθρ. 11. Ὁ ὁθωμανικὸς στρατὸς δὲν θὰ διαμένῃ πλέον ἐν Βουλγαρίᾳ. Πάντα τὰ ἀρχαῖα φρούρια κατεδαφισθήσονται δαπάνῃ τῆς ἡγεμονίας ἐντὸς ἐνὸς ἔτους, εἰ δυνατόν δὲ καὶ ταχύτερον. Ἡ ἐπιτοπία κυβερνήσεως θὰ λάβῃ ἀμέσως μέτρα πρὸς κατεδάφισιν αὐτῶν καὶ δὲν δύναται νὰ ἀνεγείρῃ νέα. Ἡ Πύλη θὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα νὰ διαθέσῃ ὡς βού-

λεται τὸ ὕλικόν τοῦ πολέμου καὶ τὰ λοιπὰ ἀντικείμενα, ὅσα ἀνήκοντα εἰς τὴν ὀθωμανικὴν κυβέρνησιν ἔμειναν τυχόν ἐν τοῖς φρουρίοις τοῦ Δουνάβειος, τοῖς ἤδη ἐκκενωθεῖσι δυνάμει τῆς ἀναχωρῆς τῆς 31 ἰανουαρίου, ὡς καὶ τὰ εὐρισκόμενα ἐν ταῖς ὁχυραῖς πόλεσι Σούμλα καὶ Βάρνη.

Ἄρθρ. 12. Οἱ μουσουλμάνοι ἢ ἄλλοι κτηματῖαι, ὅσοι ἤθελον διαμένει ἐκτὸς τῆς ἡγεμονίας, δύνανται νὰ διατηρήσωσι τὰ ἐν αὐτῇ ἀκίνητα αὐτῶν ἐκμισθοῦντες ἢ διαχειριζόμενοι αὐτὰ διὰ τρίτων. Τουρκοβουλγαρικὴ ἐπιτροπὴ ἐπιφορτισθήσεται ὅπως διακανονίσῃ ἐντὸς δύο ἐτῶν πάντα τὰ σχετικὰ περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἀπαλλοτριώσεως, τῆς ἐκμεταλλεύσεως ἢ τῆς χρήσεως πρὸς λογαριασμὸν τῆς Ἰ.φ. Πύλης τῶν κτημάτων τοῦ κράτους καὶ τῶν ἱερῶν καθιδρυμάτων (βακουφίων), καὶ τὰ ζητήματα τὰ σχετικὰ πρὸς τὰ συμφέροντα τῶν ἰδιωτῶν, ὅσοι ἤθελον ἔχει τοιαῦτα. Οἱ ἐκ τῆς ἡγεμονίας τῆς Βουλγαρίας ἐξαρτώμενοι, περιηγούμενοι ἢ διαμένοντες εἰς τὰ λοιπὰ μέρη τῆς αὐτοκρατορίας, θὰ ὑπόκηνται εἰς τὰς ὀθωμανικὰς ἀρχὰς καὶ τοὺς νόμους.

Ἄρθρ. 13. Σχηματίζεται πρὸς νότον τοῦ Αἴμου ἐπαρχία, ἣτις ὀνομαζομένη ἀνατολικὴ Ῥωμυλία θὰ μένῃ ὑπὸ τὴν ἀμεσον πολιτικὴν καὶ στρατιωτικὴν ἐξουσίαν τῆς Α. Μ. τοῦ Σουλτάνου, ἀλλ' ὑπὸ ὅρους διοικητικῆς αὐτονομίας καὶ θὰ ἔχῃ γενικὸν διοικητὴν Χριστιανόν.

Ἄρθρ. 14. Τὴν ἀνατολικὴν Ῥωμυλίαν ὁρίζει πρὸς βορρᾶν καὶ βορειοδυτικῶς ἡ Βουλγαρία. Περιλαμβάνει δὲ αὕτη τὰς χώρας τὰς περιλαμβανόμενας ἐν τῷ ἐπομένῳ διαγράμματι. Ἡ μεθόριος γραμμὴ χωροῦσα ἐκ τοῦ Εὐξείνου ἀνέρχεται ἀπὸ τῆς ἐκβολῆς αὐτοῦ τὴν κοίτην τοῦ ῥύακος, παρὰ τὸν ὁποῖον εὐρίσκονται τὰ χωρία Χοτζά κιοϊ, Σελάμ κιοϊ, Ἀῖθατζίκ, Κούλυσε, Σουτζουλοῦκ, διήκει λοξῶς τὴν κοιλάδα τοῦ Δελὶ καμτσίκ, διέρχεται πρὸς νότον τῶν χωρίων Βέλιζε καὶ Κέμ χαλλικ καὶ πρὸς βορρᾶν τοῦ Χατζῆ μαχαλὲ διαβαίνει τὸν ποταμὸν Δελὶ καμτσίκ δύο καὶ ἥμισυ χιλιάμετρα ἄνω τοῦ Τσέγκεϊ, ἀφικνεῖται εἰς τὴν ἀκρωρειαν ἐν σημείῳ κειμένῳ μεταξὺ Τεκεῦλίκ καὶ Ἀστοῦ Βρέτζας, καὶ παρακολουθοῦν αὐτὴν διὰ τοῦ Κερναβὰτ Βαλκάν, Πριζεβίτσα Βαλκάν καὶ Καζάν Βαλκάν πρὸς βορρᾶν τοῦ Κοτὲλ μέχρι τοῦ Δεμίρ καποῦ, παρεκτείνεται διὰ τῆς πρωτίστης σειρᾶς τοῦ μεγάλου Αἴμου, τοῦ ὁποῖου παρακολουθεῖ πᾶσαν τὴν ἑκτασιν, μέχρι τῆς κορυφῆς Κοζίκα. Κατὰ τὸ σημεῖον τοῦτο τὸ δυτικὸν ὄριον τῆς Ῥωμυλίας ἀπολαῖπον τὰς κορυφὰς τοῦ Αἴμου κατέρχεται πρὸς νότον μεταξὺ τῶν χωρίων Περτὲπ καὶ Δουζάντζι, ἀφίνον εἰς μὲν τὴν Βουλγαρίαν τὸ πρῶτον, εἰς δὲ

τὴν Ῥωμυλίαν τὸ δεύτερον μέχρι τοῦ ῥύακος Τουζλοῦ δερὲ παρακολουθεῖ τὸν ῥύακα τοῦτον μέχρι τῆς συμβολῆς αὐτοῦ μετὰ τοῦ Τοπολνίτσα, εἶτα τὸν τελευταῖον τοῦτον ποταμὸν μέχρι τῆς συμβολῆς αὐτοῦ μετὰ τοῦ Σμόδσκιο δερὲ παρὰ τὸ χωρίον Περτίτσοβο καὶ ἀφίησιν εἰς τὴν ἀνατολικὴν Ῥωμυλίαν ζώνην ἔχουσαν ἀκτῖνα δύο χιλιαμέτρων ἄνω τῆς συμβολῆς ταύτης. Ἀνέρχεται μεταξὺ τῶν ῥυάκων Σμόδσκιο δερὲ καὶ Καμενίστα, παρακολουθοῦν δὲ τὴν γραμμὴν τῆς διανομῆς τῶν ὑδάτων, κάμπτει νοτιοδυτικῶς πρὸς τὸ ὄψωμα Βοϊνίκ καὶ ἀφικνεῖται εἰς τὸ σημεῖον 875 τοῦ χάρτου τοῦ αὐστριακοῦ ἐπιτελείου. Ἡ μεθόριος γραμμὴ τέμνει ὀρθογωνίως τὴν ἄνω κοιλάδα τοῦ ποταμοῦ Ἰχτιμάν δερὲ, διέρχεται μεταξὺ Βαγδίνας καὶ Καραουλὰ, ἀνευρίσκει τὴν γραμμὴν τῆς διανομῆς τῶν ὑδάτων, τῶν ἀποχωρίζοντων τὰς κοιλάδας τοῦ Ἰσκρα καὶ τοῦ Μαρίτσα μεταξὺ Καμαρλί καὶ Χατζιλάρ, παρακολουθεῖ τὴν γραμμὴν ταύτην διὰ τῶν ὀρέων Βελίνας Μογίλας μέχρι Σουμνατίκας καὶ συνενοῦται μετὰ τοῦ διοικητικοῦ ὁρίου τοῦ σανδτζακίου τῆς Σοφίας μεταξὺ Σιβρί τὰς καὶ Καδὶρ τεπέ. Τὸ ὄριον τῆς Ῥωμυλίας ἀποχωρίζεται τοῦ τῆς Βουλγαρίας κατὰ τὸ ὄρος Καδὶρ τεπέ καὶ παρακολουθεῖ τὴν γραμμὴν τῆς διανομῆς τῶν ὑδάτων μεταξὺ τῆς κοιλάδος τοῦ Μαρίτσα καὶ τῶν συμβαλλόντων αὐτῷ ἀφ' ἐνὸς, καὶ τῆς κοιλάδος τοῦ Μέστα (Καρασοῦ) καὶ τῶν συμβαλλόντων αὐτῷ ἀφ' ἑτέρου, καὶ λαμβάνει τὴν νοτιοανατολικὴν καὶ νοτίαν διεύθυνσιν διὰ τῶν ὀρέων Δετπότο δάγ πρὸς τὸ ὄρος Κρούσοβα (ἀφαιτηρίαν τῆς γραμμῆς τῆς συνθήκης τοῦ Ἀγίου Στεφάνου). Ἀπὸ τοῦ ὁρους Κρούσοβα τὸ ὄριον συμφωνεῖ πρὸς τὸ διάγραμμα τῆς συνθήκης τοῦ Ἀγίου Στεφάνου, ἦτοι παρακολουθεῖ τὴν σειρὰν τοῦ Μέλανας Αἴμου (Καρὰ Βαλκάν) τὰ ὄρη Κουλακλί δάγ, Ἐτσέκ, Τσεπελοῦ, Καρὰ κολάς καὶ Ἰσικλάρ, ὅθεν κατέρχεται ἀμέσως πρὸς τὰ νοτιοανατολικά καὶ συνενοῦται μετὰ τοῦ ῥύακος Ἀρδὰ, οὗ παρακολουθεῖ τὸν ῥοῦν μέχρι σημείου κειμένου παρὰ τὸ χωρίον Ἀδὰ καλὲ, ὅπερ μένει εἰς τὴν Τουρκίαν. Ἐκείθεν ἡ μεθόριος γραμμὴ ἀνέρχεται τὴν κορυφὴν τοῦ Μπές τεπέ δάγ, ὅπερ παρακολουθοῦσα κατέρχεται καὶ διέρχεται διὰ τοῦ Μαρίτσα ἐν σημείῳ κειμένῳ πέντε χιλιάμετρα ἄνω τῆς γαφύρας τοῦ Μουσταφᾶ πασσᾶ διεύθυνεται ἀκολουθῶν πρὸς βορρᾶν καθοριζομένη ὑπὸ τῆς γραμμῆς τῆς διανομῆς τῶν ὑδάτων μεταξὺ τοῦ Δεμίρ κανλή δερὲ καὶ τῶν μικρῶν συμβαλλόντων τοῦ Μαρίτσα μέχρι τοῦ Κουρτλέρ μπαϊρί· ἐκείθεν χωρεῖ πρὸς ἀνατολὰς πρὸς τὸ Σακάρ μπαϊρ· διέρχεται τὴν κοιλάδα τοῦ Τούντζα

καὶ προχωρεῖ πρὸς τὸ Μπουγιούκ δερβέντ, ὅπερ ἀφίνει πρὸς βορρᾶν καθὼς καὶ τὸ Σουτζάκ.

Ἐκ τοῦ Μπουγιούκ δερβέντ τὸ ὄριον τρέπεται καὶ πάλιν τὴν γραμμὴν τῆς διανομῆς τῶν ὑδάτων μεταξὺ τῶν συμβολῶν εἰς τὸν Τούντζαν πρὸς βορρᾶν καὶ τὸν Μαρίτσαν πρὸς νότον μέχρι τοῦ Καϊμπολάρ, ὅπερ μένει εἰς τὴν ἀνατολικὴν Ῥωμυλίαν διέρχεται πρὸς νότον τοῦ Ἀλμαλί μεταξὺ τῆς κοιλάδος τοῦ Μαρίτσα πρὸς νότον καὶ διαφόρων βυάκων ἐκβαλλόντων κατ' εὐθείαν εἰς τὸν Εὐξείνιον, μεταξὺ τῶν χωρίων Βελεβρίν καὶ Δλατλί. Παρακολουθεῖ πρὸς βορρᾶν τοῦ Καρανλίχ τὰς κορυφὰς τοῦ Βόσνα καὶ Οὐβάκ, τὴν γραμμὴν τὴν ἀποχωρίζουσιν τὰ ὕδατα τοῦ Δούκα ἀπὸ τῶν τοῦ Καρὰ ἀγὰτς σοῦ καὶ ἐνοῦται πρὸς τὸν Εὐξείνιον μεταξὺ τῶν δύο τούτων βυάκων.

Ἄρθρ. 15. Ἡ Α. Μ. ὁ Σουλτάνος θὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα νὰ φροντίζῃ περὶ τῆς ἀμύνης τῶν κατὰ ξηρὴν καὶ θάλασσαν ὁρίων τῆς ἐπαρχίας, ἀνεγείρων ὁχυρώματα ἐπὶ τῶν ὁρίων τούτων καὶ διατηρῶν ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ ταύτῃ στρατεύματα. Ἡ ἐσωτερικὴ τάξις διατηρεῖται ἐν τῇ ἀνατολικῇ Ῥωμυλίᾳ ὑπὸ ἰθαγενεὺς χωροφυλακῆς, παραστατομένης ὑπὸ ἐπιτοπίου ἐθνοφυλακῆς. Κατὰ τὸν καταρτισμὸν τῶν δύο τούτων σωμάτων, ὧν τοὺς ἀξιωματικούς θὰ διορίζῃ ὁ Σουλτάνος, θὰ λαμβάνηται ὑπ' ὄψιν, κατὰ τὰ μέρη, ἢ τῶν κατοίκων θρησκεία. Κατὰ τὴν φρουρήσιν τῶν ὁρίων ἡ Α. Μ. ὁ Σουλτάνος ὑποχρεοῦται νὰ μὴ ποιήσῃ χρῆσιν ἀτάκτων στρατευμάτων, οἷον βασιβοζούκων καὶ Κιρκασίων. Τὰ τακτικὰ στρατεύματα, τὰ διὰ τὴν χρῆσιν ταύτην προωρισμένα, ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει δύνανται νὰ σταθμεύωσι παρὰ τοῖς κατοίκους οὔτε νὰ διαμένωσιν ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ δσάκις διέρχονται δι' αὐτῆς.

Ἄρθ. 16. Ὁ γενικὸς διοικητὴς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ προσκαλῇ τὰ ὀθωμανικὰ στρατεύματα, ἐν ᾗ περιπτώσει ἤθελεν ἀπειληθῇ ἡ ἐσωτερικὴ ἢ ἐξωτερικὴ ἀσφάλεια τῆς ἐπαρχίας. Ἐν τῇ προβλεπομένη ταύτῃ περιπτώσει ἡ Ὑψ. Πύλη ὀφείλει νὰ γνωστοποιῇ εἰς τοὺς ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀντιπροσώπους τῶν δυνάμεων τὴν ἀπόφασιν ταύτην καὶ τὰς ἀνάγκας, αἵτινες δικαιολογοῦσιν αὐτήν.

Ἄρθρ. 17. Ὁ γενικὸς διοικητὴς τῆς ἀνατολικῆς Ῥωμυλίας θὰ διορίζηται κατὰ πενταετίαν ὑπὸ τῆς Ὑψ. Πύλης τῇ συναινέσει τῶν δυνάμεων.

Ἄρθρ. 18. Ἀμα τῇ ἀνταλλαγῇ τῶν ἐπικυρώσεων τῆς παρούσης συνθήκης σχηματισθήσεται εὐρωπαϊκὴ ἐπιτροπὴ πρὸς σύνταξιν, ἐκ συμφώνου μετὰ τῆς Ὑ. Πύλης τοῦ ὁργανισμοῦ τῆς ἀνατολικῆς Ῥωμυλίας. Ἔργον τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης ἔσται νὰ καθορίσῃ ἐντὸς τριμήνου προθεσμίας τὴν δικαιοδοσίαν καὶ τὰ καθήκοντα τοῦ γενικοῦ διοικητοῦ, ὡς καὶ τὸ διοι-

κητικὸν, δικαστικὸν καὶ οἰκονομικὸν σύστημα τῆς ἐπαρχίας, λαμβάνουσα ὡς ἀφετηρίαν τοὺς διαφόρους περὶ τῶν βιλαετίων νόμους καὶ τὰς ἐν τῇ 8 συνεδριάσει τῆς συνδιασκέψεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως γενομένας προτάσεις. Τὸ σύνολον τῶν διὰ τὴν ἀνατολικὴν Ῥωμυλίαν ἀποφασισθητομένων διατάξεων πραγματευθήσεται αὐτοκρατορικὸν φερμάνιον ἐκδοθησόμενον ὑπὸ τῆς Πύλης καὶ ἀνακοινωθησόμενον εἰς τὰς δυνάμεις.

Ἄρθρ. 19. Ἡ εὐρωπαϊκὴ ἐπιτροπὴ διαχειρισθήσεται ἐκ συμφώνου μετὰ τῆς Ὑψ. Πύλης τὰ οἰκονομικὰ τῆς ἐπαρχίας μέχρι τῆς ἀποπερατώσεως τοῦ νέου ὁργανισμοῦ.

Ἄρθρ. 20. Αἱ διεθνεῖς συνθήκαι, συμβάσεις καὶ συμβόλαια οἰασδήποτε καὶ ὡς φύσεως, αἱ συνομολογηθεῖσαι ἢ συνομολογηθησόμεναι μεταξὺ τῆς Πύλης καὶ τῶν ξένων δυνάμεων, ἔσονται ἐφαρμοσμοὶ ἐν τε τῇ ἀνατολικῇ Ῥωμυλίᾳ, καὶ ἐν πάσῃ τῇ ὀθωμανικῇ αὐτοκρατορίᾳ. Αἱ ἀτέλειαι καὶ τὰ προνόμια ὅσα ἔχουσιν οἱ ξένοι οἰοδήποτε καὶ ὡς εἰν, ἔσονται σεβασταὶ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ ταύτῃ. Ἡ Ὑψ. Πύλη ὑποχρεοῦται ὅπως ἐπιβάλλῃ τὴν ἐν αὐτῇ τήρησιν τῶν γενικῶν τοῦ κράτους νόμων περὶ θρησκευτικῆς ἐλευθερίας πάντων τῶν θρησκευμάτων.

Ἄρθρ. 21. Τὰ δικαιώματα καὶ αἱ ὑποχρεώσεις τῆς Ὑψ. Πύλης καθ' ὅσον ἀφορᾷ τοὺς σιδηροδρόμους ἐν τῇ ἀνατολικῇ Ῥωμυλίᾳ διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ.

Ἄρθρ. 22. Τὸ καταστατικὸν τοῦ Ῥωσικοῦ σώματος τῆς κατοχῆς ἐν τῇ Βουλγαρίᾳ καὶ τῇ ἀνατολικῇ Ῥωμυλίᾳ ἀπαρτιζόμενον ἐκ μεραρχιῶν πεζικοῦ ἑξ καὶ ἱππικοῦ δύο δὲν θὰ ὑπερβαίνῃ τὰς πεντήκοντα χιλιάδας ἀνδρῶν καὶ θὰ συντηρῆται τῇ δαπάνῃ τῆς κατεχομένης χώρας. Τὰ στρατεύματα τῆς κατοχῆς θὰ διατηρῶσι τὰς μετὰ τῆς Ῥωσίας συγκαινωνίας αὐτῶν οὐμόνον διὰ τῆς Ῥουμανίας κατὰ τὰς συνομολογηθησόμενας μεταξὺ τῶν δύο κρατῶν συμβάσεις, ἀλλὰ καὶ διὰ τῶν λιμένων τοῦ Εὐξείνου, Βάρνης καὶ Πύργου, ὅπου δύνανται νὰ ὁργανώσωσιν ἀπαθήκας διὰ τὴν ὑπὸ τῶν Ῥωσικῶν αὐτοκρατορικῶν στρατευμάτων διάρκειαν τῆς κατοχῆς τῆς ἀνατολικῆς Ῥωμυλίας καὶ τῆς Βουλγαρίας, διάρκειαν, ἣτις ὀρίζεται εἰς ἐννέα μῆνας ἀπὸ τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν ἐπικυρώσεων τῆς παρούσης συνθήκης. Ἡ Ῥωσικὴ αὐτοκρατορικὴ κυβέρνησις ὑποχρεοῦται νὰ συντελέσῃ ἐντὸς μεταγενεστέρως τριμήνου προθεσμίας τὴν διὰ τῆς Ῥουμανίας διάβασιν τῶν στρατευμάτων αὐτῆς καὶ τὴν ὁλοσχερῇ ἐκκένωσιν τῆς ἡγεμονίας ταύτης.

Ἄρθρ. 23. Ἡ Πύλη ὑποχρεοῦται νὰ ἐφαρμόσῃ αὐστηρῶς ἐν τῇ νήσῳ Κρήτῃ τὸν ὁργανικὸν κανονισμὸν τοῦ 1868 μετὰ τῶν τροποποιήσεων, ὅσαι ἤθε-

λον κριθῇ δίκαιαι. Ἀνάλογοι κανονισμοὶ κατὰ τὰς ἐπιτοπίους ἀνάγκας, ἐξαίρεσαι μόνον τοῦ περὶ ἀπαλλαγῆς φόρων προνομίου, ὅπερ κέκτηται ἡ Κρήτη, ἐφαρμοσθήσονται καὶ εἰς τὰ λοιπὰ μέρη τῆς εὐρωπαϊκῆς Τουρκίας, δι' ἃ ἡ παροῦσα συνθήκη δὲν προβλέπει ἰδιαιτέραν ὀργάνωσιν. Ἡ Ὑψ. Πύλη θὰ ἐπιφορτίσῃ εἰδικὰς ἐπιτροπὰς, ἐν αἷς τὸ ἰθαγενὲς στοιχεῖον εὐρέως θὰ ἀντιπροσωπεύηται, ὅπως συντάξωσι τὰς λεπτομερείας τῶν νέων τούτων κανονισμῶν ἐν ἐκάστη ἐπαρχίᾳ. Τὰ ἐκ τῶν ἐργασιῶν τῶν ἐπιτροπῶν τούτων προκύπτοντα σχέδια ὁργανώσεως ὑποβληθήσονται εἰς μελέτην τῆς Ὑψ. Πύλης, ἥτις πρὶν ἢ δημοσιεύσῃ τὰ δι' ὧν τὰ σχέδια τεθήσονται εἰς ἐνέργειαν ἐπίσημα ἔγγραφα, θὰ λαμβάνῃ τὴν γνώμην τῆς εὐρωπαϊκῆς ἐπιτροπῆς, ἥτις κατηρτίσθη διὰ τὴν ἀνατολικὴν Ῥωμυλίαν.

Ἄρθ. 24. Ἐν ἡ περιπτώσει ἡ περὶ ἐπανορθώσεως μεθορίων προβλεπομένη ὑπὸ τοῦ 13 πρωτοκόλου τοῦ ἐν Βερολίνῳ συνεδρίου συνεννόησις μεταξὺ τῆς Ὑψηλῆς Πύλης καὶ τῆς Ἑλλάδος δὲν θὰ ἡδύνατο νὰ πραγματοποιηθῇ, ἡ Γερμανία, ἡ Αὐστροουγγαρία, ἡ Γαλλία, ἡ Μεγάλη Βρετανία, ἡ Ἰταλία καὶ ἡ Ῥωσσία ἐπιφυλάσσονται τὸ δικαίωμα νὰ προσενέγκωσι τὴν μεσολάβησιν αὐτῶν εἰς τὰ δύο κράτη πρὸς διευκόλυνσιν τῶν διαπραγματεύσεων τούτων.

Ἄρθ. 25. Αἱ ἐπαρχίαι Βοσνίας καὶ Ἑρζεγοβίνης καταληφθήσονται καὶ διαχειρισθήσονται ὑπὸ τῆς Αὐστροουγγαρίας. Τῆς κυβερνήσεως τῆς Αὐστροουγγαρίας μὴ ἐπιθυμούσης ν' ἀναλάβῃ τὴν διοίκησιν τοῦ σανδζακίου Νόβι παζάρ, ὅπερ ἐκτείνεται μεταξὺ τῆς Σερβίας καὶ τοῦ Μαυροβουνίου νοτιοανατολικῶς μέχρι πέραν τῆς Μητροβίτσας, ἡ ὀθωμανικὴ διοίκησις θὰ ἐξακολουθῇ ἐνεργοῦσα ἐν αὐτῷ. Ἐν τούτοις ὅπως ἐξασφαλισθῇ ἡ διατήρησις τῆς νέας πολιτικῆς καταστάσεως, ὥς καὶ ἡ ἐλευθερία καὶ ἡ ἀσφάλεια τῶν μέσων τῆς συγκοινωνίας, ἡ Αὐστροουγγαρία ἐπιφυλάσσεται τὸ δικαίωμα νὰ διατηρῇ φρουρὰς καὶ νὰ ἔχῃ στρατιωτικὰς καὶ ἐμπορικὰς ὁδοὺς καθ' ὅλην τὴν ἑκτασιν τοῦ ἀρχαίου βιλαετίου τῆς Βοσνίας. Ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου αἱ κυβερνήσεις τῆς Πύλης καὶ τῆς Αὐστροουγγαρίας ἐπιφυλάσσονται ἑαυταῖς τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ συνεννήθωσιν ὥς πρὸς τὰς λεπτομερείας.

Ἄρθ. 26. Ἡ ἀνεξαρτησία τοῦ Μαυροβουνίου ἀναγνωρίζεται ὑπὸ τῆς Ὑψηλῆς Πύλης καὶ ὑπὸ πάντων ἐκείνων τῶν συμβαλλομένων μερῶν, ὅσα δὲν εἶχον εἰσέτι ἀναγνωρίσει αὐτήν.

Ἄρθ. 27. Τὰ ὑψηλὰ συμβαλλόμενα μέρη εἰσὶ σύμφωνα ἐπὶ τῶν ἐπομένων ὅρων. Ἐν τῷ Μαυροβουνίῳ ἡ διάκρισις τῶν θρησκευτικῶν πεποιθήσεων καὶ τῶν θρησκευμάτων κατ' οὐδενὸς δύναται

νὰ θεωρηθῇ ὡς αἷτιον ἀποκλεισμοῦ ἢ ἀνικανότητος, εἰς τὴν ἀπόλαυσιν τῶν ἀστυκῶν καὶ πολιτικῶν δικαιωμάτων, ὅπουδήποτε καὶ ᾖ ἡ. Ἡ ἐλευθερία καὶ ἐξωτερικὴ λατρεία πάντων τῶν θρησκευμάτων ἐξασφαλισθήσονται πᾶσι τοῖς ἐκ τοῦ Μαυροβουνίου ἐξαρτωμένοις, ὥς καὶ τοῖς ξένοις· οὐδὲν δὲ δύναται νὰ ἐπενεχθῇ πρόσκομμα εἴτε εἰς τὴν ἐκκλησιαστικὴν ὀργάνωσιν τῶν διαφόρων θρησκευμάτων, εἴτε εἰς τὰς σχέσεις πρὸς τοὺς πνευματικοὺς αὐτῶν ἀρχηγούς.

Ἄρθ. 28. Τὰ νέα ὅρια τοῦ Μαυροβουνίου καθορίζονται ὡς ἐπομένως. Τὸ διάγραμμα ἀρχόμενον ἀπὸ Ἰνσούρου πρὸς βορρᾶν τοῦ Κλοβούκ ἐπὶ τοῦ Τρεβισνίκα κατέρχεται πρὸς τὸ Μέγα Κάρεβον, ὅπερ μένει εἰς τὴν ἐπαρχίαν τῆς Ἑρζεγοβίνης, ἔπειτα ἀνέρχεται τὸν ῥοῦν τοῦ ποταμοῦ τούτου μέχρι σημείου κειμένου εἰς ἀπόστασιν ἑνὸς χιλιαμέτρου κάτω τῶν συμβολῶν τοῦ Σεπελίκα, καὶ ἐκεῖθεν συνενοῦται διὰ τῆς ἐπιτομωτέρας γραμμῆς μετὰ τῶν περὶ τὴν Τρεβισνίκαν ὕψωμάτων. Ἀκολούθως διευθύνεται πρὸς τὸ Πιλάτοβα, χωρίον ἀφιέμενον εἰς τὸ Μαυροβούνιον, καὶ ἐκεῖθεν προήκει διὰ τῶν ὕψωμάτων πρὸς βορρᾶν διατηρούμενον ὅσον δυνατόν εἰς ἀπόστασιν ἑξ ἑκατομῶν ἀπὸ τῆς ὁδοῦ Βιλάκ, Κορίτου, Γάτσκου, μέχρι τῆς κλεισῶρας τῆς κειμένης μεταξὺ Σωμίνας Πλανίνας, καὶ τοῦ ὄρους Κουρίλο, ὅθεν διευθύνεται ἀνατολικῶς διὰ τοῦ Βράτκοβιτσι, χωρίου ἀφιέμενου εἰς τὴν Ἑρζεγοβίνην μέχρι τοῦ ὄρους Ὀρλίν. Ἐκεῖθεν τὸ ὄριον ἀπονέμει τὸ Ῥάβνον εἰς τὸ Μαυροβούνιον, προήκει βορειοανατολικῶς διερχόμενον τὰς κορυφὰς Λεβερνσνίκ καὶ τοῦ Βολιουγιάν, ἔπειτα κατέρχεται διὰ τῆς ἐπιτομωτέρας γραμμῆς πρὸς τὴν Πίβαν, ἣν διέρχεται καὶ συνενοῦται μετὰ τοῦ Τάρα μεταξὺ τοῦ Ὀρκοβίτσε καὶ Νεδβίν. Ἐκ τοῦ σημείου τούτου ἀνερχόμενον τὸν Τάραν μέχρι τοῦ Μοϊκόβακ παρακολουθεῖ τὸν βουνὸν μέχρι τοῦ Σιγκογέτσερο. Ἀπὸ τοῦ μέρους τούτου συγχέεται μετὰ τοῦ ἀρχαίου ὁρίου μέχρι τοῦ χωρίου Σεκολάρι. Ἐκεῖθεν τὸ νέον ὄριον χωρεῖ διὰ τῶν κορυφῶν Μόκρα Πλανίνα, μένοντος εἰς τὸ Μαυροβούνιον τοῦ χωρίου Μόκρα· ἔπειτα καταλαμβάνει τὸ σημεῖον 2166 τοῦ χάρτου τοῦ αὐστριακοῦ ἐπιτελείου παρακολουθοῦν τὴν κυριωτέραν γραμμὴν τῆς διανομῆς τῶν ὑδάτων, μεταξὺ τῶν Λιμ καὶ τοῦ Λρίνα ἀφ' ἑνὸς καὶ τοῦ Σικόνα (Ζέμ) ἀφ' ἑτέρου. Ἀκολούθως συνάπτονται μετὰ τῶν σημερινῶν ὁρίων μεταξὺ τῶν φυλῶν τοῦ Κούτσι-Δρεκαλοβίτσι καὶ Κουέκα Κραῖνα ἀφ' ἑνὸς καὶ τῶν φυλῶν Κλεμέντι καὶ Γρούδη ἀφ' ἑτέρου μέχρι τῆς πεδιάδος τῆς Ποδγορίτσας, ὅθεν διευθύνεται πρὸς τὴν Πλανίτσαν, ἀφίνοντες τὴν Ἀλβανίαν τὰς φυλὰς Κλεμέντι, Γρούδι καὶ Χότι. Ἐκεῖθεν τὸ νέον ὄριον διέρχεται τὴν

λίμνην τῆς Σκόδρας παρὰ τὸ νησύδιον Γορίκα τοπάλ, καὶ ἀπὸ τούτου προήκει ἀμέσως εἰς τὰς κορυφὰς τοῦ ὄρους, ὅθεν παρακολουθεῖ τὰς κορυφὰς τοῦ βουνοῦ καὶ ἀπ' αὐτῶν τὴν γραμμὴν τῆς διανομῆς τῶν ὑδάτων μεταξὺ Μογουρέτ καὶ Καλιμέτ, ἀφίνει τὸ Μίτκοβιτς εἰς τὸ Μαυροβούνιον καλενοῦται πρὸς τὴν Ἀδριατικὴν ἐν Κρούτσι. Βορειοδυτικῶς, τὸ διάγραμμα ἀπαρτισθῆσεται ἐκ γραμμῆς χωροῦσης ἐκ τῆς παραλίας μεταξὺ τῶν χωρίων Σουσάνα καὶ Ζοῦπτσι καὶ ἀποληγούσης εἰς τὴν νοτιοανατολικὴν ἄκραν τοῦ νῦν ὁρίου τοῦ Μαυροβουνίου ἐπὶ τοῦ Βερσούτα Πλανίνα.

Ἄρθρ. 29. Τὸ Ἀντίθαρι καὶ ὁ αἰγιαλὸς αὐτοῦ προσαρτῶνται εἰς τὸ Μαυροβούνιον ἐπὶ τοῖς ἐπομένοις ὅροις. Αἱ γῶραι αἱ κείμεναι πρὸ νότον τῆς χώρας ταύτης κατὰ τὴν ἄνω ὁρισθεῖσαν ὁριοθεσίαν μέχρι τοῦ Βογιάννα, συμπεριλαμβανομένου τοῦ Δουλατίνου, ἀποδοθήσονται εἰς τὴν Τουρκίαν. Ἡ κοινότης τῆς Σπίτσης μέχρι τοῦ βορείου ὁρίου τῆς χώρας, ὅπερ ὑποδεικνύεται ἐν τῇ λεπτομερεῖ περιγραφῇ τῶν ὁρίων, συνενωθήσεται μετὰ τῆς Δαλματίας. Ὡς ὑπάρχει διὰ τὸ Μαυροβούνιον πλήρης ἐλευθεροπλοία ἐπὶ τοῦ Βογιάννα. Κατὰ τὸν ῥοῦν τοῦ ποταμοῦ τούτου δὲν θὰ κατασκευασθῶσιν ὀχυρώματα, ἐκτὸς τῶν ἀναγκαιούντων διὰ τὴν ἐπιτόπιον ἄμυναν τῆς Σκόδρας, ἅπερ δὲν θὰ ἐκτείνωνται πέραν ἀποστάσεως ὁ χιλιμέτρων ἀπὸ τῆς πόλεως ταύτης. Τὸ Μαυροβούνιον οὔτε πολεμικὰ πλοῖα οὔτε πολεμικὴν σημαίαν δύναται νὰ ἔχῃ. Ὁ λιμὴν τοῦ Ἀντιθάρεως καὶ πάντα τὰ ὕδατα τοῦ Μαυροβουνίου θὰ μένωσι κλειστὰ εἰς τὰ πολεμικὰ πλοῖα πάντων τῶν ἐθνῶν. Τὰ μεταξὺ τῆς λίμνης καὶ τῆς περὶ αὐτὴν μαυροβουνιωτικῆς χώρας κείμενα ὀχυρώματα θὰ κατεδαφισθῶσι καὶ δὲν θὰ ἀνεγερθῶσι νέα ἐν τῇ ζώνῃ ταύτῃ. Τὴν ναυτικὴν καὶ ὡκεανομικὴν ἀστυνομίαν ἐν τῇ Ἀντιθάρῃ καὶ καθ' ἅπασαν τὴν παραλίαν τοῦ Μαυροβουνίου θὰ ἐξασκῇ ἡ Αὐστρουγγαρία διὰ μικρῶν ἀκταιώρων. Τὸ Μαυροβούνιον θ' ἀποδεχθῇ τὴν ἐν ἰσχύϊ νῦν ἐν Δαλματίᾳ ναυτικὴν νομοθεσίαν. Ὑποχρεοῦται δὲ τὸ καθ' ἑαυτὴν καὶ ἡ Αὐστρουγγαρία νὰ χορηγῇ τὴν προξενικὴν αὐτῆς προστασίαν εἰς τὴν μαυροβουνιωτικὴν ἐμπορικὴν σημαίαν. Τὸ Μαυροβούνιον ὀφείλει νὰ συνεννοηθῇ μετὰ τῆς Αὐστρουγγαρίας περὶ τοῦ δικαιώματος τῆς κατασκευῆς καὶ τῆς διατηρήσεως ὁδοῦ καὶ σιδηροδρόμου διὰ τῆς νέας μαυροβουνιωτικῆς χώρας. Ἐπὶ τῶν ὁδῶν τούτων ἐξασφαλισθήσεται πλήρης ἐλευθερία συγκοινωνίας.

Ἄρθρ. 30. Οἱ Μουσουλμάνοι ἢ ἄλλοι ὅσοι ἔχουσιν ἰδιοκτησίαν ἐν ταῖς προσαρτωμέναις εἰς τὸ Μαυροβούνιον χώραις καὶ ἐπιθυμοῦσι νὰ διακένωσιν ἐκτὸς τῆς ἡγεμονίας δύνανται νὰ διατηρῶσι τὰ

ἀκίνητα αὐτῶν κτήματα, ἐκμισθύντες ἢ διαχειριζόμενοι αὐτὰ διὰ τρίτων. Οὐδεμία ἰδιοκτησία δύναται νὰ ἐκποιηθῇ, εἰ μὴ μόνον νομίμως διὰ λόγους δημοσίου συμφέροντος καὶ ἀντὶ προηγηθησομένης ἀποζημιώσεως. Τουρκομαυροβουνιωτικὴ ἐπιτροπὴ ἐπιφορτισθήσεται νὰ διακανονίσῃ ἐντὸς τριῶν ἐτῶν τὰ ζητήματα τὰ περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἀπαλλοτριώσεως, τῆς ἐκμεταλλεύσεως, καὶ τῆς χρήσεως πρὸς λογαριασμὸν τῆς Ὑψ. Πύλης τῶν κτημάτων τοῦ κράτους καὶ τῶν ἱερῶν καθιδρυμάτων (βακουφίων), ὡς καὶ τὰ ζητήματα τὰ σχετικὰ πρὸς τὰ συμφέροντα τῶν ἰδιωτῶν, ὅσοι ἤθελον ἔχει τοιαῦτα.

Ἄρθρ. 31. Ἡ ἡγεμονία τοῦ Μαυροβουνίου θὰ συνεννοηθῇ ἀμέσως μετὰ τῆς Ὑψ. Πύλης περὶ ἐγκαταστάσεως μαυροβουνιωτῶν πρακτόρων ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ ἀλλαχοῦ τοῦ ὀθωμανικοῦ κράτους, ὅπου ἤθελεν ἀναγνωρισθῇ ἡ τοιαύτη ἀνάγκη. Οἱ περιηγούμενοι ἢ διακείμεντοι ἐν τῷ ὀθωμανικῷ κράτει Μαυροβούνιοι θὰ ὑποτάσσωνται εἰς τοὺς ὀθωμανικοὺς νόμους καὶ τὰς ἀρχὰς κατὰ τὰς γενικὰς ἀρχὰς τοῦ διεθνoῦς δικαίου καὶ τὰ ἀνέκαθεν διὰ τοὺς Μαυροβουνίους ἔθιμα.

Ἄρθρ. 32. Τὰ στρατεύματα τοῦ Μαυροβουνίου ἔσονται ὑπόχρεα νὰ ἐκκενώσωσιν ἐντὸς εἴκοσιν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν ἐπικυρώσεων τῆς παρούσης συνθήκης καὶ ταχύτερον, εἰ δυνατόν, τὴν χώραν ἣν νῦν κατέχουσιν, ἐκτὸς τῶν νέων ὁρίων τῆς ἡγεμονίας. Ὁ αὐτοκρατορικὸς ὀθωμανικὸς στρατὸς ὑποχρεοῦται ὡσαύτως νὰ ἐκκενώσῃ τὰς εἰς τὸ Μαυροβούνιον παραχωρηθείσας χώρας κατὰ τὸ αὐτὸ διάστημα τῶν εἴκοσιν ἡμερῶν. Ἐν τούτοις ὠρίσθη εἰσέτι πρόσθετος δεκαπενθήμερος προθεσμία ὅπως ἐγκαταλείψῃ τὰ ὀχυρὰ μέρη, μετακομίσῃ τὰ ἐν αὐτοῖς ὑπάρχοντα ἐφόδια καὶ τὸ πολεμικὸν ὕλικόν καὶ συντάξῃ τὸν κατάλογον τῶν μὴ δυνάμενων νὰ μετακομισθῶσιν ἀμέσως μηχανῶν καὶ λοιπῶν ἀντικειμένων.

Ἄρθρ. 33. Τοῦ Μαυροβουνίου ὀφείλοντος ν' ἀναλάβῃ μέρος τοῦ δημοσίου ὀθωμανικοῦ χρέους διὰ τὰς ἀπονεμομένας ὑπὸ τῆς συνθήκης αὐτῇ νέας χώρας, οἱ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀντιπρόσωποι τῶν δυνάμεων θὰ καθορίσωσι τὸ ποσὸν αὐτοῦ ἐκ συμφώνου μετὰ τῆς Ὑψ. Πύλης κατὰ βάσιν δικαίαν.

Ἄρθρ. 34. Τὰ ὑψηλὰ συμβαλλόμενα μέρη ἀναγνωρίζουσι τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς σερβικῆς ἡγεμονίας καθυποβάλλοντα αὐτὴν εἰς τοὺς ἐν τῇ ἐπομένῃ ἄρθρῳ ἐκτιθεμένους ὅρους.

Ἄρθρ. 35. Ἐν Σερβίᾳ ἡ διάκρισις τῶν θρησκευτικῶν πεποιθήσεων καὶ τῶν θρησκευμάτων κατ' οὐδενὸς δύναται ν' ἀντιταχθῇ ὡς αἷτιον ἀποκλεισμοῦ ἢ ἀνικανότητος εἰς τὴν ἀπόλαυσιν τῶν πολιτικῶν

καὶ ἀστυκῶν δικαίων, εἰς τὴν ἀποδοχὴν εἰς τὰς δημοσίους θέσεις, λειτουργίας καὶ τιμὰς, ἢ εἰς τὴν ἐξάσκησιν τῶν διαφόρων ἐπαγγελματίων καὶ ἐπιτηδευμάτων, ὅπουδὴποτε καὶ ἂν ᾖ. Ἡ ἐλευθερία καὶ ἡ ἐξωτερικὴ λατρεία πάντων τῶν θρησκευμάτων ἔσονται ἐξησφαλισμέναι εἰς πάντας τοὺς ἐκ τῆς Σερβίας ἐξαρτωμένους, ὡς καὶ εἰς τοὺς ξένους, καὶ οὐδὲν πρόσκομμα δύναται νὰ τεθῇ εἴτε εἰς τὴν ἱεραρχικὴν ὀργάνωσιν τῶν διαφόρων θρησκευμάτων, εἴτε εἰς τὰς σχέσεις αὐτῶν πρὸς τοὺς πνευματικούς αὐτῶν ἀρχηγούς.

Ἄρθρ. 36. Ἡ Σερβία προσλαμβάνει τὰς ἐν ταῖς ἐπομένοις ὁρίοις περιλαμβανομένας χώρας. Τὸ νέον ὄριον διήκει κατὰ μῆκος τῶν μέχρι τοῦδε ὁρίων ἀπὸ τοῦ μέρους ἔνθα ὁ Δρῖνος ἐκβάλλει εἰς τὸν Σαῦον· ἐκεῖθεν ἀκολουθοῦν τὴν κοίτην τοῦ ποταμοῦ καὶ καταλείπον εἰς τὴν ἡγεμονίαν τὸ Μάλι Σβόρνικ καὶ Ζεχάρ προήκει κατὰ μῆκος τῶν ἀρχαίων ὁρίων τῆς Σερβίας μέχρι Καπαονίχ. Κατὰ τὴν κορυφὴν Κανιλούγκ ἀφιστάμενον τοῦ παλαιοῦ ὁρίου, τρέπεται πρὸς νότον τοῦ ὅρου καὶ προήκει κατὰ μῆκος τῶν ἀνατολικῶν ὁρίων τοῦ σανδζακίου Νύσσης, διερχόμενον τὰς κορυφὰς τῶν ὀρέων Μαρρίκα καὶ Μερδάρ Πλανίκα. Τὰ ὑψώματα ταῦτα ἀπαρτίζουσι τὴν ὁροθετικὴν κοιλάδα, ἣν ὀρίζουσιν ἀπ' ἑνὸς μὲν οἱ ποταμοὶ Ἰθάρ καὶ Σενίτσα, ἄλλ' ἐτέρου δὲ ὁ ποταμὸς Τοπολνίτσα. Ἡ Πρέπολατ μῖνει εἰς τὴν Τουρκίαν. Ἐκεῖθεν ἡ ὁροθετικὴ γραμμὴ διήκουσα μεταξὺ Προβενίκας καὶ Μεδβέτσας βαίνει πρὸς νότον, καὶ καταλείπουσα εἰς τὴν Σερβίαν ἅπαν τὸν λεκανοπέδιον Μεδβέτσας βαίνει εὐθὺς πρὸς τὸ ὑψωμα Γολγέκ Πλανίνα — τὸ σχηματίζον τὴν διανομὴν τῶν ὑδάτων Κρίβας Ῥιέκας καὶ Πολιανίτσας ἀπ' ἑνὸς τῆς Βετερνίτσας καὶ τοῦ Μοραύα ἀπ' ἐτέρου — μέχρι τῆς κορυφῆς τῆς Πολιανίτσας. Ἡ μεθόριος αὕτη γραμμὴ χωρεῖ ἐκεῖθεν διὰ τῆς Καρπίνας Πλανίνας μέχρι τῆς συμβολῆς τοῦ Κοίνσκα πρὸς τὸν Μοραύαν, διερχομένη δὲ διὰ τοῦ δευτέρου τῶν ποταμῶν ταύτων τρέπεται τὴν γραμμὴν τῆς διανομῆς τῶν ὑδάτων τοῦ ρύακος Κοίντκα καὶ ἐτέρου ρύακος εἰσβάλλοντος εἰς τὸν Μοραύαν παρὰ τὴν Νεραδόβτσην καὶ ἀφικνεῖται ὑπεράνω τῆς Τυργοβίτσης μέχρι τῆς Πλανίνας Ἀγίου Ἡλίου. Ἐκ τοῦ μέρους τούτου παρεκτείνεται ἀπὸ τῆς κορυφῆς τοῦ Ἀγίου Ἡλίου μέχρι τῆς κορυφῆς τοῦ ὅρου Κιλζούκ, καὶ διερχομένη διὰ τῶν ὑπ' ἀριθμὸν 1516 καὶ 1517 ἐν τῷ χάρτῃ τοῦ αὐστριακοῦ ἐπιτελείου μερῶν καὶ διὰ τοῦ Βαθίνα-Γόρα ἀπολήγει εἰς τὸ ὄρος Κουρνίβερ. Ἀπὸ τοῦ ὅρου τούτου τὸ νέον ὄριον συνενοῦται μετὰ τοῦ ὁρίου τῆς Βουλγαρίας, ἧτοι ἀκολουθοῦν τὴν γραμμὴν τῆς διανομῆς τῶν ὑδάτων μεταξὺ Στρού-

μα καὶ Μοραύα καὶ διὰ τῶν ὑψωμάτων Στρέπερο, Βιελογόλο καὶ Μεσιδ Πλανίνα καταλήγει εἰς Γοσίαν, Καρνετράβα, Δαρκόσκ καὶ Δραβίντσα Πλάνα. Κατόπιν ἄνω τοῦ Δουσανίχ Γλαδανίχ ἀκολουθοῦν τὴν γραμμὴν τῶν ὑδάτων τοῦ Ἀνω Σουκόβα καὶ τοῦ Μοραύα, λήγει κατ' εὐθεΐαν εἰς Στόλ. Ἐκεῖθεν κατερχόμενον τέμνει εἰς ἀπόστασιν χίλια μέτρον πρὸς τὰ βορειοδυτικὰ τοῦ χωρίου Σιενονδς, τὴν ἀπὸ Σοφίας εἰς Πιρὸτ ὁδὸν, ὅθεν κατ' εὐθεΐαν ἀνέρχεται πρὸς τὸ Βιτλίχ Πλανίνα, διερχόμενον δὲ διὰ τοῦ ὅρου Ῥαδοτσίνης ἐπὶ τῆς σιερᾶς τοῦ μεγάλου Αἴμου ἀρίνει τὴν μὲν κόμην Δικιντζὶ εἰς τὴν Σερβίαν, τὴν δὲ Σιενονδς εἰς τὴν Βουλγαρίαν· ἐκ τοῦ ὑψώματος Ῥαδοτσίνης προήκει πρὸς τὰ βορειοδυτικὰ καὶ διὰ τῶν ὀρέων Τσιπραδέκ καὶ Στάρα Πλανίνα φθάνει εἰς τὰ ὑψώματα τοῦ Αἴμου, ἀνευρίσκον δὲ τὰ παλαιὰ ἀνατολικά ὄρια τῆς Σερβίας παρὰ τὸ Κοῦλα Ἰσμίλοβον καὶ Κόκα παρακολουθεῖ αὐτὰ μέχρι τοῦ ποταμοῦ Δουνάβως παρὰ τὴν Ῥακοβίτσαν.

Ἄρθρ. 37. Μέχρι τῆς συνομολογήσεως τῶν νέων συμβάσεων οὐδὲν ἐν Σερβίᾳ μεταβληθήσεται τῆς σημερινῆς καταστάσεως τῶν ἐμπορικῶν σχέσεων τῆς ἡγεμονίας μεταξὺ τῶν ξένων χωρῶν. Οὐδὲν τέλος διαμετακομίσεως ληφθήσεται ἐπὶ τῶν πραγμάτων τῶν διερχομένων διὰ τῆς Σερβίας. Αἱ ἀτέλειαι καὶ τὰ προνόμια τῶν ξένων ὑπηκόων καὶ τὰ δικαιώματα τῆς προξενικῆς δικαιοδοσίας καὶ προστασίας, ὅσα ὑφίστανται σήμερον, θὰ διαμείνωσιν ἐν πλήρει ἐνεργείᾳ ἐφ' ὅσον δὲν ᾔθελον μεταβληθῇ διὰ κοινῆς συμφωνίας μεταξὺ τῆς ἡγεμονίας καὶ τῶν ἐνδιαφερομένων δυνάμεων.

Ἄρθρ. 38. Ἡ ἡγεμονία τῆς Σερβίας ἀναλαμβάνει τὸ ἀνάλογον μέρος τῶν ὑποχρεώσεων, ὅσας ἡ Ὑψ. Πύλη συνῆψε πρὸς τὴν Αὐστρουγγαρίαν καὶ πρὸς τὴν ἑταιρίαν τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῶν σιδηροδρόμων τῆς εὐρωπαϊκῆς Τουρκίας διὰ τὴν ἀποπεράτωσιν, συνένωσιν καὶ ἐκμετάλλευσιν τῶν σιδηροδρομικῶν γραμμῶν, αἵτινες θὰ κατασκευασθῶσιν, ἐπὶ τῶν χωρῶν, ἃς νεωστὶ προσέλαβεν ἡ ἡγεμονία. Αἱ ἀναγκαῖαι συμβάσεις πρὸς διακανόνισιν τῶν ζητημάτων συνομολογηθήσονται ἅμα τῇ ὑπογραφῇ τῆς εἰρήνης μεταξὺ τῆς Αὐστρουγγαρίας, τῆς Πύλης, τῆς Σερβίας, καὶ τῆς ἡγεμονίας τῆς Βουλγαρίας ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς ἀρμοδιότητος αὐτῆς.

Ἄρθρ. 39. Οἱ Μουσουλμάνοι, ὅσοι ἔχοντες ἰδιοκτησίας ἐν ταῖς προταρτωμέναις εἰς τὴν Σερβίαν χώραις ἐπιθυμοῦσι νὰ ἐγκαταστήσωσι τὴν διαμονὴν αὐτῶν ἐκτὸς τῆς ἡγεμονίας ταύτης, δύνανται νὰ τηρῶσιν ἐν αὐταῖς τὰ ἀκίνητα αὐτῶν κτήματα, ἐκμισθοῦντες ἢ διαχειριζόμενοι αὐτὰ διὰ τρίτων. Τουρκοσερβικὴ ἐπιτροπὴ ἐπιφορτισθήσεται νὰ

διακανονίσῃ ἐντὸς τριετοῦς προθεσμίας πάντα τὰ ζητήματα τὰ περὶ τοῦ τύπου τῆς ἀπαλλοτριώσεως, ἐκμεταλλεύσεως ἢ χρήσεως πρὸς λογαριασμόν τῆς Ὑψ. Πύλης τῶν κτημάτων τοῦ κράτους καὶ τῶν ἱερῶν καθιδρυμάτων (βασιλικῶν), ὡς καὶ τὰ περὶ τῶν συμφερόντων τῶν ἰδιωτῶν, ὅσοι ἤθελον ἔχει τοιαῦτα.

*Ἀρθρ. 40. Μέχρι τῆς συνομολογήσεως συνθήκης μεταξὺ Τουρκίας καὶ Σερβίας οἱ σέρβοι ὑπήκοοι, οἱ περιηγούμενοι ἢ διαμένοντες ἐν τῷ ὀθωμανικῷ κράτει, θὰ ὑποβάλλωνται εἰς τὰς γενικὰς ἀρχὰς τοῦ διαθνοῦς δικαίου.

*Ἀρθρ. 41. Τὰ σερβικὰ στρατεύματα ὀφείλουσιν ἐντὸς πεντακαίδεκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν ἐπικυρώσεων τῆς παρούσης συνθήκης νὰ ἐκκενώσωσι τὴν χώραν, τὴν μὴ συμπεριλαμβανομένην ἐν τοῖς νέοις ὁρίοις τῆς ἡγεμονίας. Ὡσαύτως ὁ ὀθωμανικὸς στρατὸς θέλει ἐκκενώσει κατὰ τὸ αὐτὸ δεκαπενθήμερον διάστημα τὰ εἰς τὴν ἡγεμονίαν τῆς Σερβίας ἐκχωρούμενα μέρη. Δίδεται ὁμοῦ πρόσθετος δεκαπενθήμερος ἐπίσης διορία εἰς τὸν ὀθωμανικὸν στρατὸν πρὸς ἐκκένωσιν τῶν ὠχυρωμένων θέσεων, μεταφορὰν τῶν πολεμοφοδίων καὶ λοιπῶν καὶ ἀπογραφὴν τῶν μηχανῶν καὶ τῶν πραγμάτων ἐκείνων ὅσα δὲν εἶναι δυνατόν νὰ μετακομιθῶσιν ἀμέσως.

*Ἀρθρ. 42. Τῆς Σερβίας ὑποχρεουμένης ν' ἀναλάβῃ μέρος τοῦ ὀθωμανικοῦ δημοσίου χρέους διὰ τὰς κτήσεις ἃς προσκτᾶται δυνάμει τῆς παρούσης συνθήκης, οἱ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀντιπρόσωποι τῶν δυνάμεων θέλουσιν ὁρίσει τὸ ποτὸν τοῦ κεφαλαίου τούτου ἐκ συμφώνου μετὰ τῆς Ὑψ. Πύλης καὶ ἐπὶ βάσεως δικαίας.

*Ἀρθρ. 43. Τὰ ὑψηλὰ συμβαλλόμενα μέρη ἀναγνωρίζουσι τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς Ῥουμανίας, ὑποβάλλοντα αὐτὴν ὑπὸ τοὺς ὅρους τοὺς ἐκτιθεμένους ἐν τοῖς δύο ἐπομένοις ἄρθροις.

*Ἀρθρ. 44. Ἐν Ῥουμανίᾳ ἡ διάκρισις τῶν θρησκευτικῶν πεποιθήσεων κατ' οὐδενὸς δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς αἷτιον ἀποκλεισμοῦ ἢ ἀνικανότητος εἰς τὴν ἀπόλαυσιν τῶν ἀστυκῶν καὶ πολιτικῶν δικαιωμάτων, τὴν εἰς τὰς δημοσίας θέσεις, λειτουργίας καὶ τιμὰς ἀποδοχῆν, ἢ τὴν ἐνάσκησιν τῶν διαφόρων ἐπαγγελματῶν καὶ ἐπιτηδευμάτων, ὅπου δῆποτε καὶ ἂν ᾖ. Ἡ ἐλευθερία καὶ ἡ ἐξωτερικὴ λατρεία πάντων τῶν θρησκευμάτων ἐξασφαλισθῶσιν πᾶσι τοῖς ἐκ τοῦ Ῥουμανικοῦ κράτους ἐξερτωμένοις, ὡς καὶ τοῖς ξένοις, καὶ οὐδὲν δύναται νὰ ἐπενεχθῇ πρόσκομμα εἴτε εἰς τὴν ἱεραρχικὴν ὀργάνωσιν τῶν διαφόρων θρησκευμάτων, εἴτε εἰς τὰς σχέσεις πρὸς τοὺς πνευματικοὺς αὐτῶν ἀρχηγούς. Οἱ ὑπήκοοι ἀπατῶν τῶν δυνάμεων, ἔμποροι

ἢ ἄλλοι, θέλουσιν ἀπολαύει ἐν Ῥουμανίᾳ πλήρους ἰσότητος ἄνευ διακρίσεως θρησκείας.

*Ἀρθρ. 45. Ἡ Ῥουμανικὴ ἡγεμονία ἀποδίδωσι τῇ Α. Μ. τῷ αὐτοκράτορι τῆς Ῥωσσίας τὸ μέρος τῆς Βεσσαραβίας, τὸ ἀποσπασθὲν ἀπὸ τῆς Ῥωσσίας συνεπείᾳ τῆς παρισυνῆς συνθήκης τοῦ 1856 καὶ ὀριζόμενον πρὸς δυσμὰς μὲν ὑπὸ τῆς κοίτης τοῦ Προύθου, πρὸς νότον δὲ ὑπὸ τῆς κοίτης τοῦ βραχίονος τῆς Κίλιας καὶ τοῦ στομίου Στάρι Σταμπούλ.

*Ἀρθρ. 46. Συνενοῦνται μετὰ τῆς Ῥουμανίας αἱ νῆσοι αἱ ἀποτελοῦσαι τὸ Δέλτα τοῦ Δουνάβεως, ὡς καὶ ἡ νῆσος τῶν ὄψεων, τὸ σανδζάκιον Τούλτσης, περιλαμβάνον τούτους καζάδες Κίλιας, Σουλινᾶ, Μυχμουδιᾶ, Ἰσάκτας, Τούλτσης, Ματσινίου, Παπαδάγ, Χίρσοβας, Κωνσταντίας καὶ Μετζιδιᾶ. Ἡ ἡγεμονία λαμβάνει περιπλέον τὴν χώραν, τὴν κειμένην πρὸς νότον τῆς Δόβρουτζας μέχρι γραμμῆς ἀρχομένης πρὸς ἀνατολὰς τῆς Σιλιστρίας καὶ ἀποληγούσης εἰς τὸν Εὐξείνιον πρὸς νότον τῆς Μαχχάλιας. Ἡ μεθόριος γραμμὴ ὀρισθῆσεται ἐπιτοπίως ὑπὸ τῆς εὐρωπαϊκῆς ἐπιτροπῆς, τῆς συνισταμένης διὰ τὸν καθορισμὸν τῆς Βουλγαρίας.

*Ἀρθρ. 47. Τὸ ζήτημα τῆς διανομῆς τῶν ὕδατων καὶ τῆς ἀλιείας ὑποβληθήσεται εἰς τὴν διαιτητείαν τῆς εὐρωπαϊκῆς ἐπιτροπῆς τοῦ Δουνάβεως.

*Ἀρθρ. 48. Οὐδὲν τέλος διαμετακομίσεως θέλει εἰσπράττεσθαι ἐν Ῥουμανίᾳ διὰ τὰ ἐμπορεύματα, τὰ διὰ τῆς ἡγεμονίας μεταφερόμενα.

*Ἀρθρ. 49. Συμβάσεις δύνανται νὰ συνομολογηθῶσιν ὑπὸ τῆς Ῥουμανίας πρὸς διακανόνισιν τῶν προνομίων καὶ δικαιοδοσιῶν τῶν προξένων, προκειμένου περὶ τῆς προστασίας ἐν Ῥουμανίᾳ. Τὰ κεκτημένα δικαιώματα θέλουσιν ἰσχύει ἐφ' ὅσον δὲν τροποποιηθῶσιν ἐκ κοινῆς συμφωνίας μεταξὺ τῆς ἡγεμονίας καὶ τῶν ἐνδιαφερομένων μερῶν.

*Ἀρθρ. 50. Μέχρι τῆς συνομολογήσεως εἰρήνης, κανονιζούσης τὰ προνόμια καὶ τὴν δικαιοδοσίαν τῶν προξένων μεταξὺ Τουρκίας καὶ Ῥουμανίας, οἱ Ῥουμάνοι ὑπήκοοι, οἱ περιηγούμενοι ἢ διαμένοντες ἐν τῷ ὀθωμανικῷ κράτει, καὶ οἱ ὀθωμανοὶ ὑπήκοοι οἱ περιηγούμενοι ἢ διαμένοντες ἐν Ῥουμανίᾳ θέλουσιν ἀπολαύει τῶν δικαιωμάτων, ἅτινα χορηγοῦνται εἰς τοὺς ὑπηκόους τῶν λοιπῶν εὐρωπαϊκῶν δυνάμεων.

*Ἀρθρ. 51. Καθόσον ἀφορᾷ τὰς ἐπιχειρήσεις δημοσίων ἔργων καὶ ἑτέρας τῆς αὐτῆς φύσεως, ἡ Ῥουμανία ἀναλαμβάνει δι' ἅπαντα τὴν παραχωρηθεῖσαν χώραν τὰ δικαιώματα καὶ τὰς ὑποχρεώσεις τῆς Ὑψ. Πύλης.

*Ἀρθρ. 52. Πρὸς αὕξησιν τῶν ἐχεγγύων τῶν ἐξασφαλισμένων εἰς τὴν ἐλευθεροπλοίαν τοῦ Δουνάβεως,

ἣτις ἀνεγνωρίσθη ἀποτελοῦσα εὐρωπαϊκὴν συμφέρον, τὰ ὑψηλὰ συμβαλλόμενα μέρη ἀποφασίζουσιν ὅπως κατεδαφισθῶσιν ἅπαντα τὰ φρούρια καὶ ὀχυρώματα τὰ εὐρισκόμενα κατὰ μήκος τοῦ ποταμοῦ ἀπὸ τῶν Σιδηρῶν πυλῶν μέχρι τῶν ἐκβολῶν αὐτοῦ καὶ ὅπως μὴ ἐγερθῶσι νέα. Οὐδὲν πολεμικὸν πλοῖον δύναται νὰ διαπλέῃ τὸν Δουνάβιν κάτωθεν τῶν Σιδηρῶν πυλῶν ἐξαίρεσι μικρῶν πλοίων, προωρισμένων διὰ τὴν ἀστυνομίαν τοῦ ποταμοῦ καὶ τὴν ταλωνειακὴν ὑπηρεσίαν. Ἐν τούτοις αἱ εἰς τὰς ἐκβολὰς τοῦ Δουνάβεως φυλακίδες τῶν δυνάμεων δύνανται ν' ἀναπλέωσι μέχρι Γαλαζίου.

Ἄρθρ. 53. Ἡ εὐρωπαϊκὴ ἐπιτροπὴ τοῦ Δουνάβεως, παρ' ἣ θέλει ἀντιπροσωπεύεσθαι ἡ Ῥουμανία διατηρεῖ τὰ καθήκοντα αὐτῆς ἐξασκοῦσα τοῦ λοιποῦ αὐτὰ μέχρι Γαλαζίου ἐν πλήρει ἀνεξαρτησίᾳ ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς χώρας. Ἐπικυροῦνται ἅπασαι αἱ συνθήκαι, συμβάσεις, πράξεις καὶ ἀποφάσεις, αἱ ἀναφερόμεναι εἰς τὰ δικαιώματα, προνόμια καὶ τὰς ὑποχρεώσεις αὐτῆς.

Ἄρθρ. 54. Ἐν ἑτὸς πρὸ τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας τῆς ὀρισθείσης διὰ τὴν διάρκειαν τῆς εὐρωπαϊκῆς ἐπιτροπῆς, αἱ δυνάμεις θέλουσι συμφωνήσαι ὡς πρὸς τὴν παράτασιν τῆς ἐξουσίας αὐτῆς ἢ τὰς τροποποιήσεις, ὧν τὴν εἰσαγωγὴν ἤθελον θεωρήσει ἀναγκαίαν.

Ἄρθρ. 55. Τὸν κανονισμὸν τοῦ πλοῦ, τῆς ἀστυνομίας καὶ τῆς ἐπιτηρήσεως τοῦ ποταμοῦ ἀπὸ τῶν Σιδηρῶν πυλῶν μέχρι τοῦ Γαλαζίου ἐπεξεργασθῆσεται ἡ εὐρωπαϊκὴ ἐπιτροπὴ, βοηθουμένη ὑπὸ ἀντιπροσώπων τῶν παραδουναβείων κρατῶν· οἱ κανονισμοὶ αὗτοι τεθήσονται ἐν ἁρμονίᾳ πρὸς συνταχθέντας ἢ συνταχθησομένους διὰ τὸν πλοῦν τοῦ ποταμοῦ κάτωθεν τοῦ Γαλαζίου.

Ἄρθρ. 56. Ἡ ἐπιτροπὴ τοῦ Δουνάβεως συνεννοηθήσεται μετὰ τῶν ἁρμοδίων περὶ τῆς διευθύνσεως τοῦ φάρου ἐν τῇ νήσῳ τῶν ὄρεων.

Ἄρθ. 57. Ἀνατεθήσεται τῇ Αὐστρουγγαρίᾳ ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἐργασιῶν τῶν προωρισμένων πρὸς ἐξάλειψιν τῶν προσκομμάτων, ἅτινα αἱ Σιδηραὶ πύλαι καὶ οἱ καταξέβανται προβάλλουσιν εἰς τὴν ναυτιλίαν.

Τὰ παραποτάμια κράτη τοῦ μέρους ἐκείνου τοῦ ποταμοῦ θέλουσι χορηγήσει ἀπάσας τὰς εὐκολίας, αἵτινες δυνατόν νὰ ἀπαιτηθῶσιν ἐν τῇ συμφέροντι τῶν ἐργασιῶν. Διατηροῦνται ὑπὲρ τῆς Αὐστρουγγαρίας αἱ διατάξεις τοῦ ἑκτοῦ ἄρθρου τῆς λονδινεῖς συνθήκης τῆς 13 μαρτίου 1871, αἱ ἀναφερόμεναι εἰς τὸ δικαίωμα εἰσπράξεως προσωρινοῦ τέλους ὅπως καλυφθῶσιν αἱ δαπάναι τῶν ἐργασιῶν τούτων.

Ἄρθρ. 58. Ἡ Ὑψ. Πύλη παραχωρεῖ εἰς τὴν

Ῥωσσίαν ἐν Ἀσίᾳ τὰς χώρας Ἀρδαχὰν, Κὰρε καὶ Βατοῦμ μετὰ τοῦ λιμένος τῆς πόλεως ταύτης ὡς καὶ ἀπάσας τὰς χώρας τὰς περιλαμβανομένας μεταξὺ τῶν ἀρχαίων βωσσοτουρκικῶν μεθορίων καὶ τῆς ἐπομένης γραμμῆς.—Τὸ νέον μεθόριον ἀρχόμενον ἀπὸ τοῦ Εὐξείνου συμφῶν τῇ γραμμῇ τῇ ὀρισθείσῃ ὑπὸ τῆς συνθήκης τοῦ Ἀγίου Στεφάνου μέχρι σημείου Β. Δ. τοῦ Κορδᾶ καὶ πρὸς Ν. τοῦ Ἀρτίβιν παρεκτείνεται κατ' εὐθείαν γραμμὴν μέχρι τοῦ ποταμοῦ Τσουρούκ, διέρχεται τὸν ποταμὸν τοῦτον, διαβαίνει πρὸς Α. τοῦ Ἐσμιτσάν, χωροῦν κατ' εὐθείαν γραμμὴν πρὸς Ν. καὶ ἐνοῦται μετὰ τῶν βωσσικῶν μεθορίων τῶν ἀναφερομένων ἐν τῇ συνθήκῃ τοῦ Ἀγίου Στεφάνου ἐν σημείῳ πρὸς Ν. τοῦ Νεριμάν, καταλειπομένης τῆς πόλεως Ὀλτι εἰς τὴν Ῥωσσίαν. Ἀπὸ τοῦ παρὰ τὸ Νεριμάν ρηθέντος σημείου τὸ μεθόριον κάμπτει πρὸς ἀνατολὰς, διέρχεται διὰ τοῦ Τρεβενέκ, ἀφιεμένουτῃ Ῥωσσίᾳ, καὶ προχωρεῖ μέχρι τοῦ Πενέκ τσαῖ. Ἀκολουθεῖ τὸν ποταμὸν τοῦτον μέχρι τοῦ Βαρδουζ, εἴτα δὲ διευθύνεται πρὸς νότον, ἀφίνον τὸ Βαρδουζ καὶ τὸ Γενίκιοϊ εἰς τὴν Ῥωσσίαν. Ἀπὸ τινος σημείου πρὸς δυσμὰς τοῦ Καρὰ Οὐγὰν, τὸ μεθόριον διευθύνεται εἰς Μετζιγκέρ, ἐξακολουθεῖ κατ' εὐθείαν γραμμὴν εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους Χασὰν δ' αὖ καὶ διέρχεται διὰ τῆς διανομῆς τῶν ὑδάτων μεταξὺ τῶν συμβολῶν τοῦ Ἀράξου πρὸς βορρᾶν καὶ τοῦ Μουράδ σοῦ πρὸς νότον μέχρι τῶν ἀρχαίων βωσσικῶν μεθορίων.

Ἄρθρ. 59. Ἡ Α. Μ. ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Ῥωσσίας κηρύσσει ὅτι προτίθεται νὰ καταστήσῃ τὸ Βατοῦμ ἐλεύθερον λιμένα οὐσιωδῶς ἐμπορικόν.

Ἄρθ. 60. Ἐπιστρέφονται τῇ Τουρκίᾳ ἡ κοιλάς τοῦ Ἀλασγέρδ καὶ ἡ πόλις τοῦ Βαγιαζήτ, αἱ παραχωρηθεῖσαι τῇ Ῥωσσίᾳ διὰ τοῦ 19 ἄρθρου τῆς συνθήκης τοῦ Ἀγίου Στεφάνου. Ἡ Ὑψ. Πύλη παραχωρεῖ τῇ Περσίᾳ τὴν πόλιν καὶ τὴν χώραν Χοτουρ οἷα ὠρίσθη ὑπὸ τῆς μικτῆς ἀγγλοῤῥωσσι-κῆς ἐπιτροπῆς, τῆς διορισθείσης διὰ τὸν καθαρσμὸν τῶν τουρκοπερσικῶν μεθορίων.

Ἄρθρ. 61. Ἡ Ὑψ. Πύλη ὑποχρεοῦται νὰ πραγματοποιήσῃ ἄνευ ἀναβολῆς τὰς βελτιώσεις καὶ μεταρρυθμίσεις ἃς ἀπαιτοῦσιν αἱ ἐπιτόπιοι ἀνάγκαι ἐν ταῖς ὑπὸ τῶν Ἀρμενίων οἰκουμέναις ἐπαρχίαις καὶ νὰ ἐγγυηθῇ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῶν κατὰ τῶν Κερκασίων καὶ Κούρδων. Θέλει γνωστοποιεῖ περιοδικῶς τὰ πρὸς τοῦτο λαμβανόμενα μέτρα πρὸς τὰς δυνάμεις αἵτινες, θέλουσιν ἐπιτηρεῖ τὴν ἐφαρμογὴν αὐτῶν.

Ἄρθρ. 62. Ἐπειδὴ ἡ Ὑψ. Πύλη δηλοῖ τὴν πρόθεσιν αὐτῆς περὶ τοῦ διατηρηῆται καὶ ἐπεκτεῖναι ὅσον τὸ δυνατόν περισσότερον τὴν θρησκευτικὴν ἐλευ-

θερίαν καὶ προστατεύειν αὐτήν, τὰ συμβαλλόμενα κράτη λαμβάνουσιν ὑπὸ σημείωσιν τὴν αὐθόρμητον ταύτην δῆλωσιν. Εἰς οὐδὲν μέρος τῆς ὁθωμανικῆς αὐτοκρατορίας ἡ θρησκευτικὴ διαφορὰ δύναται νὰ ληφθῇ ὡς λόγος ἀποκλεισμοῦ ἢ ἀνικανότητος εἰς τὴν ἀπόλαυσιν τῶν πολιτικῶν καὶ ἀστυκῶν δικαιωμάτων, τὴν ἀποδοχὴν εἰς τὰς δημοσίους θέσεις, λειτουργίας καὶ τιμὰς, ἢ εἰς τὴν ἐξάσκησιν τῶν διαφορῶν ἐπαγγελματίων καὶ ἐπιτηδευμάτων. Ἀπαντες ἄνευ διακρίσεως θρησκευματος ἔχουσι τὸ δικαίωμα τῆς μαρτυρίας ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων. Ἡ ἐλευθερία καὶ ἡ ἐξωτερικὴ λατρεία πάντων τῶν θρησκευμάτων ἔσονται ἐξησφαλισμέναι εἰς πάντας, καὶ οὐδὲν πρόσκομμα δύναται νὰ τεθῇ εἴτε εἰς τὴν ἱεραρχικὴν ὀργάνωσιν τῶν διαφορῶν θρησκευμάτων, εἴτε εἰς τὰς σχέσεις αὐτῶν πρὸς τοὺς πνευματικούς ἀρχηγούς. Οἱ κληρικοὶ, οἱ ἱεροπροσκυνηταὶ καὶ οἱ μοναχοὶ πάντων τῶν ἐθνότητων, οἱ περιηγούμενοι τὴν εὐρωπαϊκὴν καὶ ἰσλαμικὴν Τουρκίαν, θ' ἀπολαύωσι τῶν αὐτῶν δικαίων, πλεονεκτημάτων καὶ προνομίων· τὸ δικαίωμα τῆς ἐπισήμου προστασίας ἀναγνωρίζεται εἰς τοὺς ἐν Τουρκίᾳ διπλωματικούς καὶ προξενικούς πράκτορας τῶν δυνάμεων διὰ τε τὰ εἰρημμένα πρόσωπα καὶ διὰ τὰ θρησκευτικὰ, φιλανθρωπικὰ καὶ ἄλλα καθιδρύματα αὐτῶν ἐν τοῖς Ἁγίοις Τόποις καὶ ἄλλαχοῦ. Τὰ κεκτημένα τῆς Γαλλίας δικαιώματα ἐπιφυλάσσονται βητικῶς, καὶ ἐννοεῖται ὅτι οὐδεμία ἀλλοίωσις δύναται νὰ ἐπινεχθῇ εἰς τὸ καθεστῶς ἐν τοῖς Ἁγίοις Τόποις.

Οἱ μοναχοὶ τοῦ ὄρους Ἄθω, ὁθενδήποτε καὶ ἂν κατάγωνται, θὰ διατηρῶσι τὰ κτήματα καὶ τὰ προηγούμενα αὐτῶν πρὸς νόμιμα, καὶ θὰ ἀπολαύωσιν, ἄνευ ἐξαιρέσεως, πλήρους ἐξουσίας πρὸς νόμιμων καὶ δικαιωμάτων.

Ἄρθρ. 63. Ἡ παρισινή συνθήκη τῆς 30 μαρτίου 1856 ὡς καὶ ἡ τοῦ Λονδίνου τῆς 13 μαρτίου 1871 διατηροῦνται ἐν ἀπάσῃ ταῖς διατάξεσιν αὐτῶν, ὅσαι δὲν ἀκυροῦνται ἢ τροποποιοῦνται ὑπὸ τῶν ἀνωτέρω ἄρθρων.

Ἄρθρ. 64. Ἡ παρούσα συνθήκη ἐπικυρωθήσεται, αἱ δὲ ἐπικυρώσεις αὐτῆς ἀνταλλαγήσονται ἐν Βερολίνῳ μετὰ τρεῖς ἐβδομάδας ἢ ταχύτερον, εἰ δυνατόν. Ἐφ' ᾧ οἱ πληρεξούσιοι ὑπέγραψαν καὶ ἐσφράγισαν αὐτὴν διὰ τῶν σφραγίδων αὐτῶν.

Ἐγένετο ἐν Βερολίνῳ, τῇ δεκάτῃ τρίτῃ ἰουλίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ ἐβδόμηκοστοῦ ὀγδόου ἔτους.

(Ἰ. πογεγραμμένοι).

ΦΟΝ ΒΙΣΜΑΡΚ

ΦΟΝ ΒΥΛΩΦ

ΧΟΕΝΛΟΕ

ΑΝΔΡΑΣΣΥ

ΣΑΛΙΣΒΟΥΡΗ

ΟΛΟ ΡΟΥΣΣΕΛ

ΚΟΡΤΗΣ

ΔΕ ΑΩΝΑΙ

ΚΑΡΟΛΥ

ΧΕΜΕΡΑΕΥ

ΒΑΔΑΓΚΤΩΝ

ΣΑΙΝ ΒΑΛΛΙΕ

ΔΕΠΡΕΖ

ΒΗΚΟΝΣΦΗΛΑ

ΓΟΡΤΣΛΑΚΩΦ

ΣΟΥΒΑΛΩΦ

Δ' ΟΥΒΡΙΑ

ΚΑΡΑΘΕΟΔΩΡΗ

ΜΕΧΜΕΤ ΑΛΗ

ΣΑΔΑΟΥΛΑΧ

Ὅτι σύμφωνον τῇ πρωτοτύπῳ
(Ἰ. πογ.) ΡΑΔΟΒΙΤΣ, ΜΟΥΤ.

ΒΥΡΩΝΟΣ

Η ΝΗΣΟΣ.

Ἡ

Ο ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΣ ΚΑΙ ΟΙ ΣΥΝΤΡΟΦΟΙ ΤΟΥ.

ΑΙΣΜΑ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

Ι.

Λευκὴ ὡς ἰστίον λευκὴν ἐν ζοφερᾷ θαλάσῃ, ὅτε τὸ ἥμισυ τοῦ ὁρίζοντος νεφελοσκεπὲς, τὸ δὲ ἄλλο αἶθριον διατελεῖ, λευκὴ ὡς τὸ ἀνὰ μέσον τοῦ σκοτεινοῦ κύματος καὶ τοῦ οὐρανοῦ ἀναπεπταμένον ἐκεῖνο ἰστίον, τοιαύτη ἡ τελευταία τῆς ἐλπίδος ἀκτίς, ἡ ὑπομειδιῶσα εἰς ἄνθρωπον, τὸν ἐσχατον διατρέχοντα κίνδυνον· ἡ ἀγκυρὰ ἤρθη, ἀλλ' εἰς τὸ χιονόλευκον ἰστίον προσηλοῦνται ἀκόμη τὰ βλέματά μας διὰ μέσης τῆς χαλεπωτάτης θυέλης· ἐνῶ δὲ καθ' ἐκάστου κύματος τὴν διάβασιν ἐπὶ μᾶλλον ἀπ' ἡμῶν μακρύνεται, οὐχ ἥττον ἡ καρδίκα ἐπιμένει παρακολουθοῦσα αὐτό.

ΙΙ.

Οὐ μακρὰν τοῦ Τουβονάϊ μέγας βράχος ἐν μέσῃ θαλάσῃ ὑφούται, ἄσυχον μὲν τῶν θαλασσοβίων πτηνῶν, ἔρημος ὅμως ἀνθρώπων. Ἐκεῖ ἡ δύσμορφος φώκη ἔρχεται νὰ προφυλαχθῇ ἀπὸ τοῦ ἀνέμου καὶ κοιμᾶται νεναρχωμένη ἐν τῷ ζοφερῷ αὐτῆς ἄντρῳ, ἡ παίζει νωχελῶς κυλινδουμένη μετὰ τὰς ἡλιακὰς ἀκτῖνας. Ἐὰν μονόξυλόν τι διαβῇ τυχὸν ἐγγὺς τοῦ βράχου, ἡ ἡχώ τοῦ λάρου μόνον τὴν ὀξεῖαν διαβιδάζει κραυγὴν, τοῦ πτεροφόρου τῆς ἐρημίας ἀλιεύς, ὅστις ἐπὶ τοῦ γυμνοῦ ἀναβιβάζει βράχου τοὺς ἀπτήνας ἀκόμη νεοσσούς του. Στενὴ γραμμὴ κιτρίνης ψάμμου σχηματίζει πρὸς ἐν μέρος εἶδος παραλίας, ὅπου ἡ νεκρὰ χελώνη θραύουσα τὸ ὠν της σύρεται ἔρπουσα πρὸς τὰ γενέθλια κύματα, θρέμμα τῆς ἡμέρας, ὅπερ ἡλιακὴ μὲν ἐξεκόλαφεν ἀκτίς, τὸ δημιουργικὸν δὲ φῶς χάριν τοῦ ὠκεανοῦ ἐπώασε. Τὸ λοιπὸν τῆς νήσου μέγας τις εἶναι κρημνός, εἰς τῶν τόπων ἐκείνων, οἵτινες εἰς ναυαγήσαντα θαλασσοπόρον ἀπαλπισμοῦ ἄσυχον μόνον νὰ προσφέρωσι δύνανται, ἐπιτῆδαιοι εἰς τὸ νὰ διεγείρωσι τὸν πόθον τοῦ κα-